

בעורות
שם
תברך

ספר
הערב רב
וכל המסתעף
חלק ט"ז
על פי ספר הקדוש
מגלה עמוקות
רנ"ב אופנים על פ' ואותנן
להמקובל האלקי מוריינו
רבי נתן נטע שפירה זיע"א

ויצא לאור בעוהשיות על ידי
הווצאת "זעיר גילוי פני הערב רב"
יום דהילולא דיליה, י"ג אב תשס"ד לפ"ק
עה"ק ירושלים טובב"א

ספר "הערב רב"

וכל המסתעף

חלק ט"ז

על פי ספרה"ק מגלה עמו^{קו}ות

רנ"ב אופנים על פרשת ואותנן

להמקובל האלקי מוריינו רבי נתן נטע שפירא זע"א

בו יבואר גודל עניין חיוב הלימוד ולהקור מעשי וענין ה"ערב רב", ואיך שצרכים ללחום נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם כולם, ועוקרים כל המצוות שבתורתינו הקדושה, כמו שכותב הגאון הקדוש מוולינה זיע"א, שישנם חמישה מיני ערב רב, והם: ^א"בעלי מחולקת ובעלי לשון הרע", ^בהרוודפים אחר התאהה כמוazon וcordoma, ^גהרמאים שמראים עצם צדיקים ואין להם שלם, ^דהרוודפים אחר הכבוד ובוניהם הרבבות לעשיות להם שם, ^ההרוודפים אחר הממן. ומחולקת תחילתה, כי המהולקת כנד כולם, והם נקראים "עמלקיים", ואין בן דוד בא עד שייבورو מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כה, ט): "חמהה את זכר עמלק". כמבואר בזוהר. (ארות אליהו פרשת דברים)

גם יבואר בו השבר הנadolumi למי שעוטק להצלת את עם ישראל מן הערב רב, ומעודר את הרבים שלא יפלו ברשותם ח".ו.

עד יבואר, שהערב רב הם רמאים כנחשים ועקלבים, כמבואר בזוהר

חדש ז"ל (זוהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ט' בראשית):

"אבל נחשים ועקלבים יש בו – ונחשים ועקלבין דיליה איןנו ערב רב".
עוד יבואר בו העונשיים הנדולים אשר מעוניינים את האדם בזה ובסבא, שאין אדם יכול לשער עד כמה ישיסבול בזה ובבא על זה שעוזר את הערב רב, והפנים הנדול הנעשה על ידי אלו העווזרים להם, ונודל החיזב שמוטל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ודקדוקיהם, כדי שלא יכשלו חס ושלום לבנות בתיהם עבודה זרה של דור הפלנה של הבה נבנה לנו עיר ומגדר וראשו בשניים ונעשה לנו שם (בראשית יא, ד), כי בזה תליין יסוד קדושת ישראל, ובו תליי גם כן ביתאת משיח בן דוד, כמו שנילה לנו ריבינו חיים וויטאל זע"א תלמיד הארייז"ל בספריו הקדושים עץ חיים בהקדמתו.

בס"ד

הספר נדפס לזכות את הרבים
ונחלה כחןם לכל דורש ומקש

הרשות נתונה לכל מי שברצונו להדרפים קטעים מספר זה או כל הספר בכל
לשון שהוא בכל מדינה ומדינה, כדי להכרות תורה ויראת שמיים בעולם,
ולעוזר לבות אחינו בני ישראל בתשובה שלימה

אוסף ענקי בעין זה עדין לא
ראה אור הדפום עד היום הזה
ועכשיו באחרית הימים נגלה
האור הנadol הזה לאור החזין
הנורא שנגלה אצל הבוטל
המערבי שריד בית מקדשינו
בחודש ניסן דהאי שתא שנת
תשמ"ד לפ"ק.

אם אתה רוצה לדעת מי הוא זה ואיוּה הוא אשר מלאו לבו לעכב את
גאולתינו ופדות נפשינו רחמנא ליצלן, תלמוד בעין בספר הזה.

הצדיק המקבול האלקי קדוש ונורא,
 מרנא ורבנא קודש קדשים בעל מקבול
 גדול ונורא מן הקדמונים בקש"ת מוריינו
 רבינו נתן נטע שפירה זצ"ל זי"ע ועבי"א
 אב"ד ור"מ דק"ק קראקא המעטירה (בימי
 רבינו היב"ח זילל"ה) בהגה"ק מו"ה שלמה
 זצ"ל, מגלה לנו סודות נוראים ונפלאים
 בספריו הקדושים מגלה עמוקות, מה שקיבל
 מפי אליהו הנביא זכור לטוב (פנהם זה אליו
 המקנא קנאה נדולה לאלקום) בעניינו ה"ערב רב!"
 יוז"ל לרגל יומא דהילולא קדישא שלו שחיל ביום
 שבת קודש ואתchanن-נהמו, י"ג לחודש מנחם אב
 דהאי שתא שנת ה' אלףים תשס"ד לפ"ג

כה נחקר על מציבתו:

פה נתמן איש אלקי קדוש מן הקדמונים, מגלה
 עמוקות רzion ומטמוניים, הוא שאומרים עליו
שדיבר אותו אליו פנים אל פנים, הגאון אב"ד
 ור"מ מו"ה נתן נטע בן מו"ה שלמה שפירה זצ"ל,
 נפטר ביום ד' י"ג אב שצ"ג לפ"ק תנצ"ה.

במקום הקדמה

והנה מה שכתב בתקילת דבריו לאפלו, בל איןן דמשתדי באורייתא כל חסיד רעבי לגראמייחו וכו', עם הזות שפשתו מבורר ובפרט בומניין זה בע"ה אשר התורה נעשית קדום לחזור בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסוק בתורה על מנת לקבל פרם והספקות יתרות וגם להוותם מכלל ראשי ישיבות ודיני סנהדראות להוות שם וריהם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם لأنשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשם. ועיקר סיבת מעשיהם היא מה שבtab אחר כך הבהיר ונעשה לנו שם. כתוב בספר הזוהר בפרשנ' בראשית דף כ"ה ע"ב וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ. ש חמשה מינים יש בערב רב ומין הג' מינים מהם הוא הנקרא בת גברים דעתו אתרמר מה הגברים אשר מעולם אנשי השם ואין מסטרא דאיין דאיתמר בהון הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגיא ונעשה לנו שם בבניין בתים כנסיות ובתי מדרשות ושיזן בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשם אלא למביד לון וכו' והנה על הכת הזאת אמרו בוגרא כל העוסק בתורה שלא לשם נוח לו שנחפה שליותו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

תוכן עניין "ערב רב" מספר מגלה עמוקות רג"ב אופנים על פ' ואתחנן

ספר מגלה עמוקות רג"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ב"ד ..... ז

א. משה רבינו ע"ה החפכל "עברה", רוצה אני להזכיר מספר עברה שהוא רע"ח, שבזה נחתמו כרובים שהם כנפי החיים בשעת החורבן וכור – לכן אמר עברה נ"א, אין נא אלא עתה – ואם תאמר מדו"ע אין מבקש על זה במדבר, לזה אמר ואראה את הארץ, שצידך אני לך זכות של ארץ ישראל, אבל בדבר שהוא מקום חדש, אי אפשר לבטל כוחות הרעות רק באירוע הטובה – והшиб הקב"ה רב לך, ר"ל ערב רב שעשו את העגל הוא שלך, כי שחת עמק, אתה הוא הנורם, ואין קטעו נעשה סניור, لكن אל חוסך דבר אליו, אבל צו את יהושע, אין צו אלא עבודה זרה, שזוה יהושע את ישראל אחריו על עני עבודה זרה..... ז

ספר מגלה עמוקות רג"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ג"ה ..... ז

ב. רפ"ח ניצוצים הם שברי כלים שנפלו לתהoma רבעא, והרמו רוח אלקים מרוחפת"ת על פני המים, כי המים הוזנים חז הקליפות, וסימן מרוחפת"ת רפה מות, כי שכירין זו היא מיתתן, וישראל כשהיו במצרים העלה משה מהם ר"ב ניצוצים, אבל פ"ז לחשלום רפ"ח לא היה יכולות למשה להוציא מאכורה הבROL, ז"ש גם ערב ר"ב עליה אתם, ר"ב דיקיא ולא יותר הם אותן המעוורביין, אבל משה עליה אל האלהיהם שהם סוד פ"ז ניצוצים הנשאים – וזה שאמר הכתוב וחושך"ל פנ"י תהו"ם, ס"ת כלים, שהם רפ"ח, ומהם לא היו ישראל יכולין לעלות פ"ז מנין אלקים, זה שאמר הכתוב ורוח אלקים מרוחפת, ר"ל שנשארו מנין אליהם מן רפ"ח מות..... ז

ג. מזה הטעם רצה משה ליכנס לארץ ישראל, כדי להוציא רפ"ח, כמו שנאמר ייצץ וופרח ישראל, ורצה לתקן מי שנת החמה שהם עלים לחשבן רפ"ח כשתחלק ימים שמקירビין מוסף – "צדיק כתמר יפרח", מה שביקש משה ליכנס לארץ ישראל, היתה כוונתו שיפרח כתמר, ר"ל להעלות ניצוצי רפ"ח – כאשר אמר משה סלח נא לעון העם הזה, נתכוון לחפכלל על רפ"ח ניצוץן אלו, שכן לעוזן הע"ם הזה בניםטריא רפ"ח, ואמר מל"ח שהוא בנימטריא חסר ע"ב כ"ז שהוא שם של הויה – ואתחנן אל יודע, הרי הויה, אשר מי אל הרי חסר אל, כי ב' שמאות אלו אל יודה ויאר לנו, שמוציא לאור הניצוצות והאוורות שנפלו בעמקי הקליפות, ועליהם אמר כאן מאחר שאתה החולות להראות את גודך, שהם אותן מן רפ"ח, שהן עלולים ד' פעמים חסר נרמזו במלה גדל"ך, וכן מלה גדל"ך עליה כמנין אל יודע), ואת ייך החזקה, הם אותן הנשאים בעמקי הקליפה שהם ביד חזקה, עברה נא רוצה אני

עתה להעbir ולהתקן מה שהחפליתי כשאמרתי שלח נא לעון העם הזה, שהם על רפ"ח ניצוצים, באתי גם כן עתה להחפלו עליהם, ובזה ציריך אני זכות ארץ ישראל, שכן ואראה את הארץ – השיב הקב"ה: אתה אומר החלטת, ככלו התחלה לתקן אותם, הלא רב לך, הלא כבר העלה ר'ב ניצוץין מן רפ"ח, אל תוסף דבר אליו עוז"ד בדבר"ר בוגמיטRIA רפ"ח, קריית מלך ר'ב כתיב, עתה די לך בעילית ר'ב ניצוץין – וזה אל תוסף דבר, ר'ל שנתקווין משה גם כן לתקן אותן רפ"ח שאין להם תקנה בקרובן מוסף, וזה אל תוסף לנו עוז"ד בדבר"ר, דיקא על אותן ימים שאין בהם מוסף..... יט

ספר מגלה עמוקות רג"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ע"ד ... בא

ד. ראה משה רבינו מחולקת היל ושמאי, שהוא מחולקת גדול ב"יח דברים שנגורו בו ביום, והיה אותו יום קשה ביום שעשו ישראל את העגל – כמה עניינים נפלאים בעניין השיעיות שבין משה רבינו ע"ה להיל חזקן – רצחה משה שיהיה חסד אל גבר מחתו של היל, ולא יהיה היל כפוף תחת שמאי שהוא דין, لكن רצחה לבנים לאرض ישראל לתקן י"ח דברים, כי ארץ ישראל תמן, וזה שער השמיים, מנין וזה שהם י"ח טורי אפרנסונא, لكن אמר בעברה בה יתירה שרמו על היל – והשיב הקב"ה רב לך, הגוזלה של היל היא שלך, והעגל שהוא בא מון ערבי רב, הוא עדין מركד באותו דור, אל תוסף דבר, וכן היז פ' תלמידים של היל, כמו שהוא משה בן פ' שנה בעמדו לפני פרעה.... בא.....

ה. אלו נכנים משה לאرض ישראל לא היה מחולקת בעולם, אבל משחכה משה בסלע רבו המחלוקה בישראל, והוא סור סלע המחלוקה, ר'ל מן הסלע בא המחלוקה בישראל – וזה סוד המה מי מרכיבה אשר רבו בני ישראל, ר'ל בהכאות הסלע גרם משה שהחורה יורדת טיפין טיפין ובא המחלוקה – וזה סוד הפסיק הלא כה דברי כאש נאם ה', דמי גרם הניצוץין שמתחלקין לכמה גונון, זה בא לנו כו פטיש יופצץ סלע, הפטיש שהכח משה בסלע גרם שמתפוצץ ורבין המחלוקה בישראל, פט"יש בוגמיטRIA מ"טה מ"שה, שהוא גרם הכתאת המטה..... כג.....

ו. וכן רצחה משה לבנים לאرض ישראל, שלא יהיה מחולקת שמאי והיל בעולם, שיישתמשו תלמידים כל צרכם ויהוה תורה אחת ומשפט אחד לכל ישראל – על זה אמר אשר מי אל בשמיים ובארץ, אל אחד בראונו כן יהיה אב אחד, כשיהיה משה בארץ ישראל יקרא "כלום נתנו מרע"ה אחד", נוטריך"ין מ"טטרון ר"אש ע"לום ה"זירה, וכן למטה משה גוטדרקון משה ר'בינו ע"ה, קדרש מרעה אחד – לכן רצחה משה להזות בארץ ישראל, לקיים משפט אחד יהיה לנו, לקיים קרא מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ דיקא, כי אב אחד יהיה לבנו – זה נרמזו במלת עבר"ה, שהוא בהיפוך אותן א"ב ר"ע"ה, אב

אחד לככלנו רועה אחד לככלנו – השיב הקב"ה רב לך, אתה הוא הגורם שרטט
מחולקת בישראל על שכities בסלע, ואני אמרתי שנה עליון פרשה אחד או
הלכה אחת, וזה סוד אל תוקף דבר אליו עד, לפי שפוגמת בדבר הזה, ר' ליל
בדיבור הזה, בדיור שפוגמת שלא דברת לסלע.....כד

ספר מגלה עמוקות רג"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ע"ח .... בה

לפי שמשה חטא בערב רב שלקה עמו, פגמו ממדתו, שכן ערך ר' ב' בגימטריא דע'ת, שנעשה העגל בכל'ם ב'ין בעור' אשר התחפער ואמר יודע דע'ת עלין, ואמר יודע בו'ין, שהוא מתחפער בעצםו שהוא לכביל דרנא דמsha שהוא דע'ת, והוא יוז הדעת, אבל באמות היה עופל גלי עינים, שהוא ר'ת נגע', שהם שמחזוי ויעיאל, שהם גם בחשבון דע'ת בטומאה, ועלין אמר אהרן אתה ידעת את העם כי בר'ע הוא, שהוא בהפוך אותו בע'ר, אשר עליו אמר משה איש בע'ר לא ידע.....כה.....

ספר מגלה עמויקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן פ'.....בו

כמו שבסייעתך אחותך הם תרין בלק ובלעם, רצחה משה שיכנס לארץ, שיזהה הוא כי הושע לבטל תרין סיטרין בישין אילין, لكن אמר מי אל בשטמים, אמר בלשון מי – הבעלת אוב אמורה לשאול את מי עלה לך, ר"ל ממי אתה מבקש, אם מישראל שאמרו מי כמוך באלים, אם מאומות שאמרו מי ה' אשר אשמע בקהלו – لكن אמר משה כמו שבלעם הרשות כהו היה מן מי', הם תרין בנין דיליה, ממרא יוחנן, כך רצחה נם כן שהיז שני כרובים למטה בארץ ישראל, כנגד שני גברים אילו של בלעם – זה נרמו במלת מי', שהוא גוטרייקון משה יהושע, ובזה יכינוי תרין סיטרין בישין נח"ש ועקר"ב, בגיןטריא מש"ה יהושע"ע – על זה אמר עברנה נא, כשאהיה בארץ ישראל עם יהושע, אז אוכל לבטל כחות בעור"ד שהוא בגיןטריא עבר"ה, ומה היה הכה שלו תרין בנין יוחנן ממרא, שהן היו בטומאה כנגד נדב ואביהוא בקדושה – מזוה הטעם בשלקה אחרן מידם מן נ"ס ומן מברוס, גנזה גנזה על נדב ואביהוא למות, שניים ישלם איש לרעהו, זה נרמו במלת נ"א, גוטרייקון נדב א'ביהוא – והכוונה בכונסת לארץ עברה, אעכיד אני כחות בעור שהיא כנגד נדב א'ביהוא, וכן נרמו במלת א'ביהוא"ה, שיזהו למטה משה יהושע שני כרובים, לבטל דעת שני געריו עמו שהיה עם בלעם.....

ט. על זה השיב הקב"ה "רב לך", אתה רוצה לבטל רעת ערב רב, כמו שאמר אהרן אתה ידעת את העם כי ברע הוא, כי רע הוא לא אמר, אלא כי ברע. ונום למה אמר כפל אתה ידעת. אבל רמז לו אתה דיקא, אתה הוא הנורם עשיית העגל שלקחת ערב רב, וזה נרמז במלת בר"ע בהיפוך אותו ערב, שרמזו על ערב רב, וכן בהיפוך אותו בעור, שכן צריך להוות חסר ו' כמ"ש

האר"י על פסוק איש בעיר לא יידע, היפוך מה שהחטא ר' יודע דעת עליון וכו', שבנוו דב幽ר שהוא יאניס וymbarts עשו את העגל – לכן גם בכאן השיב הקב"ה אתה מתרעם על בלעם אהבהותא דיליה שם שני געריו עמו, שלקח כל כחות של בניו במדבריה, רב הוא שלך, אתה הוא הגורם בערך רב בכני דיבור, لكن אל תוסף... כה.....

ו מה שאמרת שציריך תרין כרובים לבטל תרין סיטרין בישין של בלק ובכלען שהחיקו כח עבודה זורה בעולם, צו את יהושע, אין צו אלא עבודה זורה, וחיקה"ו בגנטיריא בלק, אמזה"ו בגנטיריא בלעם, כי הוא יעבור כחו של עבודה זורה, ומתי יוכל לבטל כחות של עבודה זורה, הו"א ניח"ל בכל אשר תראה, אם יהיה הוא ק"ד שניה כמו שהיה אתה בחושבן הו"א ניח"ל, אז יעלו לכל ק"ד צירופי אלהים ויוניע אותם, אבל מאחר שהחטא יהושע נטל הקב"ה י' שנים משנותיו, لكن קפוד קרא בעורא על יהושע שלא ביטל עבודה זורה כמו שביטל עורה ..... כת

יא. והנה עורה העבר רעת בעור, لكن עורה"א בגנטיריא בע"ז, והחצרה הוא בוגלוולא של אהרן לתקן עבודה זורה שקידקל ועשה את העגל, בא בעל השור שהוא אהרן ממש, הוא עורה עלה מבכל כורך ותני, שיחסכו את אהרן שההר הוא עורה ממש, והנה הוא עשה عمل, لكن החצרה הוא אחר קד לתקן בדורו ובדור יצרא דעבודה זורה מן העולם לנמר, ובדרידיה תלייה מילתא – ולפי שתוא הוריד פניו שור מהשמאל בעשיית העגל, لكن בימי עורה הורידו מן השם יצרא דעבודה זורה כדמות Ari – מתחילה היה פניו שור מהשמאל, ועתה משנה פניו ותשלהחו ונתנו לו את הארי מצד הימין מסטרא אהרא, אבל בימי ר' חייא היה דמות דוב ..... כת

ספר מגלה עמוקות רג"ב אופנים על פ' ואותחן – אופן צ"ז.....ל'

יב. רצה משה ליכנס לאארין ישראל, לפי שם אבן שתיה שמננו הושתת העולם, והוא סוד משפטיך תחום רבבה, ויש שם ממנה אחד שמנונה על התחום שהוא ישראל מנשכין המים, בסוד רדיה שודומה לעגל, לפי שימושה קלקל בעשיית העגל שבא על ידי גרים שלו, רצה לתקן אותו העגל שבתחום בכניסתו לאארין. لكن אמר אתה החלות וכו', שרצה לבא לאארין ישראל תמן אבן שתיה שחתם בה שם של יה", ושם יעלה שבטי יה' להחותות לשם יה', ולתקן חשיתין, ולשבח משפטיך תחום רבבה נרמז במלת עברה, תמן נרמז המשפט הנגדל של ע"א סנהדרין שימושונים על משפטיך תחום רב"ה, ולגלוות צדקך כהוריו אל, لكن אמר ההר הטוב הזה, שהוא סוד הררי אל, لكن אמר אשר מי אל, הפוך עבר"ה, תמן ע"א רבבה, ר"ל ע"א סנהדרין הם ומה שעל גביהם, להפוך המשפט של תחום רבבה ולסלק המות' שהוא בהיפוך אתוון תחוי"ם, ובמה יסלק המות, עם הר"רי אל חולשנאה דדין – זה

שאמר עברה, אני צריך להזכיר זה, שרצה משה לבטל מלאך המות – השיב הקב"ה רב לך, מאחר שערכך רב שלך, אתה גרמת את העגל, אין לך יכולת לבטל המשפט של תחום רבכה, חתמן ממנה השר לדמי לעגלא ואין קטינור נעשה סניgor, لكن אל תוסף דבר..... ל

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ק"ז.....לג'

רצה משה לבא לארץ ישראל ולהגע למדיינית שיעור קומה, וחשב משה כשביא לארץ ישואל, יהיה גם כן במדינת הנער ברקיע – השיב הקב"ה רב לך, אין לך לדמות למתtron שהיה חנוך מתהלך בחוץ מן בני דורו, וגם אתה רצית לדמות אליו, לפי. שגם אתה החזאת האهل שלך מחוץ למתחנה אחר שראית שחטאו ישראל בעגל, ואם כן מזה הטעם רצית להיות ולהגיע למדיינית מתtron שלקחתו אותו להזות למשרת לנער למעלה, וכל מפתחות שביעולם מסרתי بيדו – אבל אין הנדרן דומה אליו, כי מה שאתה החזאת האهل שלך מחוץ, אתה היה הנורט לאתו עון, עבר ערב רב שלקחת עמד בalthי רשותי, נמצא שהוא החטא שעשו, היה עליך – אבל מתtron שהרחק אהלו מחוץ לבני דורו והיה מתחbold את עצמו, עשה זה בעצמו בלי שום החטא שבא עליו – ז"ש רב לך, הערב רב הוא שלך, ובשבילם לקחת את האهل והיות מתחbold, וזה החטא היה שלך, וכן אל תוסף דבר..... לג'

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ק"ג.....לד'

יד. משה רצה לסלк לגמורי פni שור, שהוא סוד ה' מן השם שנרמזות במלת עבר"ה ה' יתירא, על פni שור שהוא באות ה' של השם עابر ה' לגמורי, שעד עתה היה באות ה' למעלה ולמטה פni שור, ואני רוצה עתה לתכנן שבאווא במקומם זה כרובים מנין עברה, שהוא רומו שבמרכבה התחתונה גם אין יבא כרוב במקומם שור, ולא כשבשה יחזקאל שלא שינה רק פni כרוב אחד במרכבה עליונה, אבל מרכיבה תחתונה נשאר פni שור במקומו, שהרי חיכית את הכהן הצדוק בבית שני שהיה בכף רגל עגל, אבל אני רוצה להעביר מלמעלה ולמטה ולעמוד כרובים – וכן ואראה את הארץ, עבר"ה בנימטריא רבו"ע, ררצה לסלק חטא של עגל, עבר"ה בנימטריא רבו"ע, שרצה להעביר רבו"ע של ה' שפגמו גם ערב רב וימרו את כבודם, שהוא סוד ה' אחורה שבס בתבנית שור, שכן אמרו קום עשה לנו אלקים, והוא יצא העגל הזה – סוד הדבר ומה אמרו עשה לנו אלקים, בזה שמטו אחד מטטרמולין מלמעלה והוא פni שור, כי במה אמרו עשה לנו אלהים, בזה שמטו פni שור מן המרכיבה, שכן פni שור הוא מהשמאל, והוא ייך החזקה שהיא מושمال, גם אלקים בנימטריא פni שור' במספר רביתי של אי"ק, ובמלת קו"ס רומו על שר המנהיג פni שור ששמו אמציה'ה שהוא בנימטריא

קו"ם, נמצא שבדבריהם לאחרן, שמצו השר של סמאל שמניה"ג פניו שור ... לד

טו. השיב הקב"ה למשה רב לך, אתה רוזה לתקון ובוצע ה שחתאו בערב רב שעשו קב"ה קנטוריין, ובזה פגעו ברבע ה', אתה הוא הגורם שפנות בה עירא של אברהם שהוא סוד ברית, שלקחת ערב רב שהוא ה אומות, וסימן נ"ג ר"ע, "נפיילים גבראים ענקים" רפאים "עמלקיים, ונחת בהם את ברית של אברהם, שעל זה אמר הקב"ה למשה לך רד מונדולחך, שבזה פנים משה באות ה – ז"ש רב לך, ערב רב הם שלך, וזה החטא הרב הוא שלך, ובמלת לך נרמזון ה' קליפין אלין מה' אומון שכל אחת כלולה מי', ובזה גרם סופיטא דנחש שהיא אות נ', גבריה נ' שעריו קליפות בעולם במנין לך, لكن אל תוסיף שאין קטינור נעשה סניינור ..... ל'

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן קמ"ד .... לה
טו. רצוח משה ליכנס לארץ להציג סוד חכמתות נשים נתנה ביתה – אוירא של ארץ ישראל מוחכים – ולפי שמשה הוא מיסוד חכמה עלאה דתמן שם של ע"ב שהוא בחכמה, וכן ע"ב בניימטריא חכמ"ה מן ד יודין, שבה יוצאיין ארבע מאות עלמין דכסופין, וכן רצוח משה לכטנו לארץ ישראל, שהוא ת' פרסה על ת' פרסה, שרצה להביא אור של ת' עלמין דכסופין לארץ ישראל שהוא ת' פרסה – ועל זה התפלל אתה החולות להראות את עבדך וכו' – השיב הקדוש ברוך הוא איינו מן הרואוי שתכטנו לארץ ישראל ולהברח חכמה עלאה עם חכמה תחתה, כי כבר בדרוגא דילך פגמו ישראל בב' חכמתות, כעששו את העגל ואמרו קום עשה לנו אלהים, וזה שמצו פניו שור מן המרכבה, והשר המנהיג את פניו שור שמו אמצעיה', שכחותה הם במנין ב' חכמתות בסוד חכמתות בחו"ז תרונה, וזה סוד קו"ם עשה לנו אלהים, במלת אלהים כתבנו שהוא סוד פניו שור במ' רבתיה, ובמלת קו"ם שמצו בב' חכמתות שהוא אמצעיה' חושבנה דדין כחו"ז שונא דדין, ובזה פגמו בב' חכמתות שהם עולמים גם כן למספר קו"ם – אם כן אחר שחתאו ישראל בעגל על ידי ערב רב שלקח משה עמו, השיב לו הקדוש ברוך הוא רב לך, מאחר שערב רב הוא שלך, ואתה גבמת שאמרו קום עשה לנו אלהים ופגמו בב' חכמתות, لكن אני מן הרואוי שיתקן אתה, ואל תופף דבר אליו עוד – אבל אתה בעצמך רב לך, רצוח לומר חכמה שהוא רב אני מוסר לך, עליה ראש הפנה, ראש דיקא, שכן חכמה נקראת בדברי כל המקובלים ראש, וכן משה שניתן תורה אמרת שהיתה יניתו מן חכמהعلاה, איתתר מר ראש דברך אמרת, ראש דיקא, ונתן לו הקדוש ברוך הוא רשות לראות ולהשיג סוד ד יודין, ראש שבחכמה, אשר עליהם רמו את ירך החזקה שהוא רמו על ד יודין – אבל צו את יהושע וחוקחו בחכמה עילאה, ואמצעה בחכמה תחתה – ורמו במלת אמרתו לתקון

פני שור שהטאו בו ישראל, ששר של פניהם שור נקרא אמצעיה, لكن אמר זו, אין זו אלא עבודה זרה, שצוה אותן לזרו את ישראל, כמו שברשת וילך הנך שוכב עם אבותיך וكم העם הזה ונזה, רמו הקב"ה מה שאמרנו שפנמו בעניין עבודה זרה בפני שור שלמעלה, נמצאה שהקב"ה הזהיר את יהושע לבטל את עבודה זרה, והוא לא ביטל אותה רק אחר כך כי מני עורה, لكن הקפיד לקרוא על יהושע וההסיר לו אותן מישמו.....לח

ספר מגלה עמוקות רג"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן קפ"ז ... מב

רצחה משה ליכנס לארץ ישראל, לפי שזכה ברוח הקודש שבאחרית הימים תתקיים קרא או יופיע כל העמים שפה ברורה לקראו כלם בשם ה' ולעבדו שכם אחד, ומזה הטעם רצחה משה ליכנס לארץ לקרב רחוקים ולהכינן תחת כנפי השכינה, כמו שהתחילה ביציאת מצרים שלקה ערב רב עמו לפי שרצתה לקרב רחוקים – ועל זה אמר ואתחנן אל ה', תפלתו היתה לשם ה', שייהיו כלום עובדים את ה' שכם אחד, בעת החיה מה שהיה לזמן העתיד, ההוא כתיב, רצחה הוא לתכן משה לזמן הזה, لكن פתח באדרני, שרצתה להכינן כל הגויים תחת כנפי השכינה לנזיר אותם שהוא סוד אדרני, וגם נקרים גרים צדיקים – لكن ביקש משה עברה נא, רוצחה אני להעביר עתה את יד החזקה ורעה – וזה החרט הטוב הזה טוב דייקא ולא רע ..... מב

יה. השיב הקב"ה רב לך, במלת רב רמו לו מה שכותב במדרש על פסוק ברוך אתה בבואך ברוך אתה בצתך, פסוק זהה מדבר במשה ברוך אתה בכואך לעולם הזה, שקרבת לרחוקה שהיא בת פרעה שננטירה, ברוך אתה בצתך מן העולם הזה, קרבת גם כן מי שהיה רחוק, כמה שאמר יחו ראובן ואל ימות – ותנה על זה השיב לו הקב"ה מה שאתה רוצחה ליכנס לארץ ישראל כדי לקרב רחוקים, רב לך, כבר הרבה קרבת בכיאתך על העולם ובכיאתך מן העולם, ובמלת ר"ב נרמו מדרש זה, נוטריקון "ראוכן" בתיה, ראובן בczyiatrk من העולם, בתיה בכיאתך על העולם – גם נרמו במלת רב, על ערב רב שלקה עמו ורוצה לקרב אותך תחת כנפי השכינה ולא עלתה לו, لكن אל תופף דבר, והראה לו זמן לסוף הימים מתי יהיה זה, על זה אמר עלה בראש הפסגה, שהראה לו משיח..... מר

ספר מגלה עמוקות רג"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן קצ"ח ... מה

יט. חשב משה שהותר לו הנדר בשעה שנילה לו הקב"ה סוד נדרים, ואז זכה לנ' ארוכה לשער החמורים של בינה, וכן ביקש עברה נא, עתה רוצה אני להעביר ולהתיר נדר אליהם נוטריקון נ"א – וזה אתה החלות שהוא בניםטריא הת"ר הנדר, ו"ש דמיי שם הותר הנדר, עברה נ"א נוטריקון

איתיר נדר – והшиб הקב"ה רב לך, אין אני עושה תורה פלسطר, דאתמר בין תורה המוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יכול לשלהה כל ימיו, אתה הוצאה שם רע על בתולת ישראל, כי באמת ערב רב עשו את העגל, אתה אמרת חטא העם הזה חטאה גדולה, נמצא שהוצאה שם רע על בתולת ישראל, لكن מוכחה אתה גם כן לקיים קרא לא יכול לשלהה כל ימיו, ואל תוספ דבר אליו עוד בדבר' הזה דיקא, בשביל דבר זה שאמרת חטא העם הזה הזה דיקא, בשביל תיבת הזה שהוצאה שם רע על ישראל בעצמך, لكن מוכחה אתה להකבר בחוץ לארץ, והוא טעם שביעי שהוצרך משה להקבר שם ..... מה

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן רנ"א ... מז

ב. איתא בוהר בראשית שהוצרך משה למות במדבר, לפי שהוא גורם לה זעירא של אברהם לפול בגולותא, לפי שנגיד ערב רב, אינון ה' מינין בגר, הוצרך הוא לירד מדרגא לדרגא להעלות אותן ה' משם ו' יוקים ה' – ועל זה ביקש משה לייחיד אתוון דשמא קדישא וליכטן לארכן ישראל – ז"ש אתה החולות להראות גדליך, דא", ייך החזקה דא ה', מי אל בשמים ובארץ זהה, לכן עברה נא, מאחר שיחוד כל ד' אתוון עابر"ה אותיות ארבעה ..... מז

כא. השיב לו הקב"ה רב לך, ר"ל מאחר שאתה חייב על אינון ערב רב שלקחת אותם שלא ברשות, ל"ך דיקא, כמו"ש לך רד כי שחת עמק, ולא עמי, لكن אל תוספ דבר אליו עוד בדבר הזה, ר"ל עבור השכינה שונקרת דבר שנפלה בין עמייא – וכן ע"ד בדבר' הזה, בגימטריא הי"א השכינה, עבורה צריך אתה להקבר שם. אתה להקבר שם .....

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן רנ"ב ... מה

כב. משה הוא מישיח בן דוד – עד כי יבא שליל"ה בגימטריא משה – ומושה גם כן סוד יוסף בסוד ויקח משה את עצמות יוסף – נמצא שימושה הוא כלל במשיחים משיח בן דוד ומשיח בן יוסף – לכן רצחה משה שהיה ב' משיחים בומנו, וידעו כשבוא משיח או יהיה מרכיב'ה שלמה, שהוא בגימטריא אבראה"ם יצח"ק יע"ב דוד", וכגולות גבריה הטומאה המרכיב'ה טמא"ה, שהיא בעל צפ"ן חושבן דודין כחוشبן דודין, שהוא חוקקה עליה דמות כל"ב ר"ע, שעולה גם כן כחשבון בעל צפ"ן בסוד לא יחרץقلب לשונו, ואנו נפוגם בכיכול רגל רבייע שבמרכבה שהוא מלכות בית דוד .... מה

כב. וזה עניין מכירת יוסף שראו השפטים שעתיד ירבעם לעמוד ממן, שהוא היה בסוד מרכיב'ה טמא"ה שהוא כל"ב ר"ע, ושמו של ירבעם מוכחים עליינו, שכן ירבעם עולה כחוشبן מרכיב'ה טמא"ה כל"ב ר"ע – ז"ש הפסוק ויראו אותו מרחוק ויתגכלו אותו להמיתו, ר"ל שראו מה שלעדת יצא מאותו

שריבכם יצא ממנה, ועתה לטו ונחרנהו, ר"ל עכשו נהרגנו קודם שיצא ממנה – ולפי שירבעם יצא מן יוסף, لكن אנטוכים שהוא בignumטריא יוסף, שהיה מלך יוזן שהוא גם כן בignumטריא יוסף, אמר כתבו על קרן ש"ר אין לכם חלק באלהי ישראל, שאז מתעורר חטא ריבעם שיצא מן יוסף שנקרא שור שהביא קרן לעולם, שהוא סוד קליפות דרביעית גנאה, ר"ת קרין, בסוד ולרשעים אל תרימו קרן – וכן חשמונאי תקנו הווד, לתקון קליפות גנאה, כשגבורה מרככה טמאה בעולם, נחסר בכיכול רגל רביבית שבמרכבה .... מט בד. זה שאמר הכתוב: פרש רשות לרוגל, ר"ל רגל של פרש רשות, שהוא בignumטריא ד' פעמים קליפה"ה שהיא המרכבה טמאה, ידיעות הטומאה שתים טמאל ונחש, שהן ארבע כחות הטומאה, וכגンドן ד' גלות – וכן אמר דוד תוכיאני מרשות זו טמנו לי, ל"י דיקא.....
 כה. ולפי שסוד הקליפה היא כלב ר"ע, לכן לעתיד יבא אליו שעולה בחשבון כל"ב לתקן הכל"ב ר"ע, וכן משיח בן יוסף יצא מירבעם שהוא אביו בן ירבעם, לתקן מה שקלקל מניה וביה אבא ליל בית נרנא, וכן יונה בן אמיתי שהוא בן אליו שהוא בסוד כל"ב, הוא גם בן משיח בן יוסף, בא יב"א ברנה, יב"א גוטרייקון יונה בן אמיתי, אביו בן ירבעם, נושא אלמותינו לכפר על אלילים אלמים של ירבעם, כדאיתא במדרש רבה על פסוק והנה כמה אלמותי, ר"ל אמר עתידים אתם לעישות אלילים אלמים לפני עמליו של ירבעם, וכן אתמר גביה וקרני ראם קרנו בהם עמים יננה, שאז יתוקן קליפות קרן – וכן משיח בן דוד יתקן כלב רע, כי דוד עמד בחוץ לילה לתקן משמורה שנייה כלבים צעקים.....
 כו. וכשרא עברי פרעה ענין זה שימושו יבוא לבטל הבעל צפ"ן כל"ב ר"ע וייה המרכבה שלמה, لكن אמרו ע"ד מתי יה"ה זה לנ"ז, בignumטריא מרכבה"ה שלמה, שהיא ד' מחנות שכינה, וכן מתי יה"ה זה, בignumטריא ד' מחנות שכינה, וזה יהיה כשבא משיח, וכן ע"ד מתי יה"ה זה, בignumטריא משיח"ה ב"ז יוס"פ, זה לנ"ז למק"ש בignumטריא יונ"ה ב"ז אמיתי נב כי. ועל זה החפלל משה ואתנן מורה על חנינא, שבקש משה על משיח שנקרא חנינא, בעת ההיא ביום שבת הוה, כי סוד שבת הוא סוד תרין מושיעים, מאין אינון מושיעים אלהו משיח בן דוד שם עולים בחשבון מושיעים, וכן נעלם מן שבת שהוא י"ת ו' עולה אליהו משיח"ה ב"ז דוד, וביקש משה בעת ההוא כתיב, מה שיתה בעת ההיא, הרי לעתיד אתה החולות להראות את עבדך נאות מצרים, וגם להראות את עבדך, רומו על מטטרון עבד נאמן שהוא סוד יוסף, ומה בסוד מטטרון ויקרא אלף זעירא, שהוא מטטרון שר הפנים שעולה אלף חסר חד, אל משה שזוכה משה

למטרון, ורמו משה שהוא סוד מישיח בן יוסף – ולכן ר'ת של מנחם בן עמיאל, משה בן עמרם ..... וכח. .... וגם החולות להראות עבדך שאני סוד מישיח בן דוד, כי משה עולה שיל"ה, ... ולכן להראות בנימטריא מרכבה שלמה, שהיא אבראה"ם יצח"ק יע"כ דוד" – .... ז"ש את גדליך ירך החזקה אשר מי אל בשמיים ובארץ, שם נגנד אבראהם יצחק יעקב, אשר עשה כמעשיך וכגבורתויך הוא דוד – .... וגם להראות בנימטריא תרמ"ב, שהוא סוד מרכבה טמאה תשע מאות ריבכ ביראל, ... שיניקתם מן הכלב רע – .... ז"ש את גדליך בנימטריא הכל"ב, שהוא את ירך החזקה .... נג.... נג.

כט. .... ואמר משה מאחר שאני העברתי המרכבה טמאה הכלב רע ביציאת מצרים, ... אזו היהת המרכבה שלמה, ... וכן עברה נא, עבור עתה הדר גליות, ... אעbara אותיות ארבעה, ויבא נ"א אליו נבייא, שהוא ר'ת נ"א, ... וגם נ"א עם הכלול עולה אליו, נשמו היהת מעובר מנשימות נדב אביהו, כל זה מרומו במלת נ"א .... נד.

ל. .... ואראה את הארץ הוא סוד מישיח בן דוד, ר"ל כשהתמלא אותיות הארץ כיה אלף ריש צדי, הגעלם שהוא ל"פ' י"ש ד", ... עולה משיח"ב נ"ז דוד", ... בסוד ותחלתו מלאה א"ר"ז, חסרה ה' מלאה הא"ר"ז, וכבודה ה' מלא א"ר"ז, ר"ל אמתי יהיה כבוד ה' מלאה, ... כשתמלא אותיות א"ר"ז, דחוינו כשיבא מישיה שנרמו במילוי הארץ, שהוא סוד ג' קווין חס"ד דין רחמי"ם, והן ג' גונני קשת אשר עליהם אמר בתיקונים כשתראה קשת בגונני תצפה למישיה, ... שהוא סוד רזי לי רזי לי, שעולה מישיח בן דוד – .... ההר הטוב הזה והלבנון, ... הוא מישיח בן יוסף שנקרה מנה"ם בנימטריא לבנון, ... אשר עליהם אמר יעקב גור אריה יהורה, גור אריה בנימטריא מישיח בן דוד, מטרף בני עליית ר'ת מנחם בן עמיאל, שהוא מישיח בן יוסף..... נד.

לא. .... והшиб לו הקב"ה רב לך, ר"ל הערב רב שליך וקלקלת המרכבה, כי הערב רב שמטו שור שבמרכבה, ... ובזה הבאת המרכבה טמאה לעולם, ... וכן אל תוסף דבר איל' עוד בדבר הזה, ... וענין גדול רמז לו בסוד ואביו שמר את הדבר, ... רצה לומר שאחיו הוסיף עוד לשנאו אותו מהלמותיו, ... על שרואו ירבעם בן נבט שעתיד לצאת ממנו שימלוך עליהם, ... אבל אביו שמר הדבר, ... רצה לומר אף שיצא ממן ירבעם, ... מכל מקום ניצוץ קדושה בתוכו בסוד אשר נתן לי אלקים זהה .... נה.

לב. .... וזה סוד ואביו שמר את הדבר, ... ר"ל אותו דבר דכתיב יعن נמצאו בו דבר טוב, ... שהוא נאמר על אביה בן ירבעם שהוא מישיח בן יוסף – .... והшиб הקב"ה אל תוסף, ... מרמו על יוסף, ... ברכ"ר מרמו על יعن נמצאו בו דבר טוב, ... זה מרמו על ניצוץ קדוש שמרומו במלת אלהים בז"ה – .... צו את יהושע שהוא בא מן יוסף,

הוא יתקע חטא ירכבעם בחיו – כי הוא ינחיל והוא יעב"ר בignumטריא רוח הטומאה – אבל אתה עלה ראש הפסהה, ר"ל כשתחמות או תעברי המרכבה טמאה, כי גודלים צדיקים במיתתן יותר מכהיהם, שאז נגמר על הדר העברים, עברי"ם בגינטרא מרכבא"ה טמא"ה, שאז העביר הבעל פעור שהוא חזרון אף, ז"ש ונשב בג"א גוטריין בית נאים ישח אדני, ר"ל עכור שהסיח עבודה זהה, לכן נגמר מול פעור.....
נו.....

לגו. צו את יהושע, רמו לעתיד לבא יבא משיח בן אפרים מן יהושע, והגואלה תלולה בסוד טל חרמוני, שהם אותיות יוד הא ואו שיש בויסוף שנקרה יהוקף, וכן יהושע יש לו גם כן ג' אותיות יהו – ובकש הקב"ה לעשות חזקתו משיח, שיש לו גם כן ג' אותיות יהו, רק שנטטמה מ' של למרכה המשרה, שהוא אות של משיח – ועל זה אמר רב לך, שלעתיד לבא הנדולה היה שולד שתהייה רבן של ישראל – ויתא ראש עם, כשהיא משיח יבא משה ואחרון עמו.....

זלד. ז"ש וחזקו על מישיח בן דוד, ואמצחו על בן יוסף, כי הוא יעבור על משיח בן יוסף, כי מישיח בן יוסף יהיה מות טל' מים, עד שהייתה אותו בטול אורות נ' אוניות יהו בראשי נמלא טל, אהיה בטול ישראל יפהה כשותנה, או צדיק כהתר יפהח, לבן והוא יעבור רמו על העברת מישיח בן יוסף מן העולם – ועל זה נאמר בטול חרמון שיורד על הרים ציווין, שהוא יוסף, כי כל מה שאירע ליום"ה ארע' לציווין חושבן דידי' בחושבן דידי', רמו על הטל אורות שיורד על מישיח בן יוסף שמתה, זה שאמר כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, והוא ינחיל את הארץ, רמו על מישיח בן דוד שעוללה הנעלם של ארץ, ועתה ישראל שמע אל החקים, על דרך היום אם בקולי תשמעון, שמע אל החקים, או יבא מישיח עתה בימינו אמן ובן ידי רצון.....

❀ ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן ❀

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ב"ד

א.

משה רビינו ע"ה התפלל "אברה", רוצה אני להבהיר מספר
אברה שהוא רע"ח, שבזה נתמכו כרובים שהם בנפי
החיות בשעת החורבן וכו' – לבן אמר אברהם נ"א, אין נא
אלא עתה – ואמ תאמר מדוע אינו מבקש על זה במדבר, זה
אמר ואראה את הארץ, שציריך אני לזה זכות של ארץ
ישראל, אבל במדבר שהוא מקום נחש, אי אפשר לבטל
כוחות הרעות רק בארץ הטובה – והшиб הקב"ה רב לך, ר"ל
ערב רב שעשו את העגל הוא שלך, כי שחחת עמך, אתה הוא
הגורם, ואין קטיגור נעשה סניגור, לבן אל תוסף דבר אליו,
אבל צו את יהושע, אין צו אלא עבודה זרה, שזו יהושע את
ישראל אחוריו על עניין עבודה זרה

ולבן התפלל משה אברה, רוצה אני להבהיר מספר אברה שהוא
רע"ח, שבזה נתמכו כרובים שהם בנפי החיים (כדייאתא שם
בגמרא) בשעת החורבן, ונסתלק מספר אבר"ה מן ש"ר, נמצא שלא
ישאר רק כרוב, ולבן זכר משה שם של אל' כמ"ש אשר מי אל, רמז לו
מה שרוצה לעשות יחזקאל, רוצה אני להבהיר עתה, לבן אמר אברה
נ"א, אין נא אלא עתה. ואמ תאמר מדוע אינו מבקש על זה במדבר, זה
אמר ואראה את הארץ, שציריך אני לו זכות של ארץ ישראל, אבל
במדבר שהוא מקום נחש, אי אפשר לבטל כוחות הרעות רק בארץ
הטובה. והшиб הקב"ה רב לך, ר"ל ערב רב שעשו את העגל הוא שלך, כי
שחחת עמך (שמות ל' ז), אתה הוא הגורם (עיין שמור פמ"ב ו), ואין
קטייגור נעשה סניגור, לבן אל תוסף דבר אליו, אבל צו את יהושע, אין צו
אלא עבודה זרה (סנהדרין ג' ע"ב), שזו יהושע את ישראל אחוריו על

ענין עבודה וריה. ז"ש וחזקחו, מה שיעשה יחזקאל ויבקש על פני שור עשה הוא, لكن כעם הקב"ה בימי עזרא על יהושע שלא התפלל ותקן המרכבה של עבודה וריה כמווהו (ערכין ל"ב ע"ב), כנ"ל באופן ד'.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ג"ה

.ב.

רפ"ח ניצוצים הם שברי כלים שנפלו לתהומה רבא, והרמז רוח אלקים מרוחפת על פני המים, כי המים הzdוניים הן הקליפות, וסימןך מרוחפת רפה מת, כי שבירתן זו היא מיתתן, וישראל כשהיו במצרים העלה משה מהם ר"ב ניצוצים, אבל פ"ו לתשולם רפ"ח לא היה יכול למשה להוציא מאcor הברזל, ז"ש גם ערבות ר"ב עלה אתם, ר"ב דיקא ולא יותר הם אותיות המעוּרביין, אבל משה עלה אל האלהיין שהם סוד פ"ו ניצוצים הנשארים – וזה שאמר הכתוב וחושך ע"ל פנ"י תהו"ט, ס"ת כלים, שהם רפ"ח, ומהם לא היו ישראל יכולים לעלות פ"ו מנין אלקים, זה שאמר הכתוב ורוח אלקים מרוחפת, ר"ל שנשarrowו מנין אלהים מן רפ"ח מת

אותא בכנפי יונה (חלק ג' סימן גו) שרפ"ח ניצוצים, הם שברי כלים שנפלו לתהומה רבא, והרמז רוח אלקים מרוחפת על פני המים (בראשית א' ב'), כי המים הzdוניים הן הקליפות, וסימןך מרוחפת רפה מת, כי שבירתן זו היא מיתתן, וישראל כשהיו במצרים העלה משה מהם ר"ב ניצוצים, אבל פ"ו לתשולם רפ"ח לא היה יכול למשה להוציא מאcor הברזל, ז"ש גם ערבות ר"ב עלה אתם (שמות יב לח), ר"ב דיקא ולא יותר הם אותיות המעוּרביין, אבל משה עלה אל האלהיין (שם שמוט יט ג'), שהם סוד פ"ו ניצוצים הנשארים. וזה שאמר הכתוב וחושך ע"ל פנ"י תהו"ט, ס"ת כלים, שהם רפ"ח, ומהם לא היו ישראל יכולים לעלות פ"

מנין אלקים, זה שאמר הכתוב ורוח אלקים מרחפת, ר"ל שנשארו מניין אלחים מן רפ"ח מת, ובא משה שנקרא מים, ז"ש על פני המים שהוא משה, כתיב ביה כי מן המים משיתהו (שם שמota ב'). שעלה אל אלקים לקבל התורה, ז"ש ويאמר אלקים יהי אור (בראשית א' ג), שהוא קבלת התורה, או וירא אלחים את האור (בראשית א' ד), את האור בגימטריא משה רבינו, שהוא כולל תרי"ג מצות, שכן משה במלואו מ"מ ש"ז ה"ה, עולה תרי"ג, כתיב גביה (שםota ב') ותרא אותו כי טוב הוא, ויבדל אלקים שרצה להבדיל ניצוצות שהם מבניין אלקים, ולא היה יכול בידו רק ותחסרוו מעט מאלהים (תהלים ח' ו), וענין רפ"ח הם ד' פעמים ע"ב.

.ג.

מזה הטעם רצה משה ליכנס לארץ ישראל, כדי להוציא פר"ח, כמו שנאמר יצץ ויפרח ישראל, ורצה לתקןימי שנות החמה שהם עולים לחשבונו רפ"ח כשתסלק ימים שמקריבין מוסף – "צדיק כתרמר יפרח", מה שביקש משה ליכנס לארץ ישראל, הייתה כוונתו שיפרח כתרמר, ר"ל להעלות ניצוצי רפ"ח – כשאמר משה סלח נא לעון העם הזה, נתכוון להתפלל על רפ"ח ניצוצין אלו, שכן לע"ז הע"ס ה"ז להגימטריא רפ"ח, אמר סל"ח שהוא בגימטריא חסד ע"ב כי' שהוא שם של הויה – ואתחנן אל ידוד, הרי הויה, אשר מי אל הרי חסד אל, כי ב' שמות אלו אל ידו"ה וייר לנו, שמוツיא לאור הניצוצות והאוורות שנפלו בעמקי הקלייפות, וعليهم אמר כאן מאחר שאתה החלות להראות את גדליך, שהם אותיות מון רפ"ח, שהן עולמים ד' פעמיים חסד כנרגמו במלת גדליך, (וכן מלת גדליך עולה מבניין א"ל ידו"ד), ואת ידו"ח החזקה, הם אותיות הנשאים בעמקי הקליפה שהם בידי חזקה, עברה נא רוצה אני עתה להعبر ולתקן מה שהתפלתי כשמרתני סלח נא לעון העם הזה, שהם על רפ"ח ניצוצים, באתי גם כן עתה להתפלל עליהם, ובזה צריך

אני זכות ארץ ישראל, לבן ואראה את הארץ – השיב הקב"ה: אתה אומר החולות, אבל התחלת לתקן אותן, הלא رب לך, הלא כבר העלת ר"ב ניצוץין מן רפ"ח, אל תוסף דבר, אליו עוזי' בדב"ר בגימטריא רפ"ח, קריית מלך ר"ב בתיב, עתה די לך בעלייתך רב ניצוץין – זו"ש אל תוסף דבר, ר"ל שנתקוינו משה גם כן לתקן אותן רפ"ח שאין להם תקנה בקרבן מוסף, זו"ש אל תוסף וגוי עוזי' בדב"ר, דיקא על אותן ימים שאין בהם מוסף

ומזה הטעם רצחה משה ליבנים לארץ ישראל כדי להוציא פר"ח, כמו שנאמר יצין ופרח ישראל (שעה בז' [כו] ו), ורצה לתקןימי שנת החמה, שהם עולמים לחשבון רפ"ח כשתמליך ימים שמקיריבין מוסף, וכן אמר במזמור שיר ליום השבת, שאותו המזמור אומרת הנשמה ביום יציאתך מן הנוף כראיתך בספר התמונה, צדיק כתמר יפרח (תהלים צב' י). מה שביקש משה ליבנים לארץ ישראל, היה כוונתו שיפרח בחומר ר'ל להעלות ניצוצי רפ"ח.

ואיתא בכנפי יונה (חלק ד' סימן טו) כשהוא אמר משה סלח נא לעון העם הזה (במדבר יד יט), נתכוון להתפלל על רפ"ח ניצוץין אלו, שכן לעוזן העם הזה בגימטריא רפ"ח, ואמר סלח שהוא בגימטריא חסר ע"ב כ"ז שהוא שם של היה. וכן בכאן הזכיר שתי שמות אלו ואתחנן אל יהוד, הרי היה, אשר מי אל הרי חסר אל, כי ב' שמות אלו אל יוד'ה ויאר לנו (תהלים קיח כז), שמוציאה לאור הניצוצות והאורות שנפלו בעמקי הקליפות. ועליהם אמר כאן מאחר שאתה החולות להראות את גדרך, שהם אותן מנות מן רפ"ח, שהן עולמים ד' פעמיים חסר בינם במלת גדרך, (וכן מלת גדרך עולה כמנין אל יוד') ואת ירד החזקה, הם אותיות הנשארים בעמקי הקליפה שהם ביד חזקה, עברה נא רוצה אני עתה להعبر ולתקן מה שהתפלلت כי שאמרתי סלח נא לעון העם הזה, שהם על רפ"ח ניצוצים, באתי גם כן עתה להתפלל עליהם, ובזה צריך אני זכות ארץ ישראל, לבן ואראה את הארץ.

הישיב הקב"ה אתה אומר חלונות, כאשר התחלה לתקן אותם, הלא רב לך כבר העלה ר"ב ניצוץין מן רפ"ח, אל תוסף דבר אליו ע"ד ברבר בגימטריא רפ"ח, קריית מלך ר"ב כתיב (תהלים מה ג). עתה דילך בעלייתך רב ניצוץין. וזה אל תוסף דבר, ר"ל שנותכוין משה גם כן לתקן אותן רפ"ח שאין להם תקנה בקרובן מוסף, וזה אל תוסף וגנו' ע"ד בדבר, דיקא על אותן ימים בהם מוסף.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ע"ז

.ד.

ראה משה רבינו מחלוקת הלל ושמאי, שהיה מחלוקת גדול ב"יח דברים שגוזרו בו ביום, והיה אותו יום קשה כיום שעשו ישראל את העגל – כמה עניינים נפלאים בעניין השיכנות שבין משה רבינו ע"ה להלל הזקן – רצה משה שהייה חסד אל גובר מודתו של הלל, ולא יהיה הלל כפוף תחת שמאית שהוא דין, לכן רצתה לבငס לארץ ישראל לתקן י"ח דברים, כי ארץ ישראל תמן, וזה שער השמים, מנין וזה שם י"ח טורי דארנסטונה, לכן אמר עברוה בה' יתרה שרמז על הלל – והשיב הקב"ה רב לך, הגודלה של הלל היא שלך, והעגל שהוא בא מון ערבותך, הוא עדין מركז באתו דור, אל תוסף דבר, ולכן היו פ' תלמידים של הלל, כמו שהיה משה בנו פ' שנה בעמדך לפני פרעה

ראה משה רבינו מחלוקת הלל ושמאי, שהיה מחלוקת גדול ב"יח דברים שנגוזרו בו ביום, והיה אותו יום קשה כיום שעשו ישראל את העגל כדאיתא בשבת (דף יז [ע"א]). והנה בשעה משה למורום מצא להקב"ה שהוא קשור בתורים לאותיות, אמר לו הקב"ה ה"יה לך לעזרני (שבת דף פ"ט [ע"א]), כתוב ה"اري זל ר"ת הלל, כי הלל חי ק"ז שנה כמנין שנותיו של משה. ומה שבקש על הלל שהוא סוד אדני, שיישפיע

לו הקב"ה אותן י', ואמר ועתה יגדל נא כה אדני (במדבר יד יז), י' רבתנו, יהו הילל ב'. והילל שהיה מן גוףו של משה, לכן היה תר' סדרים משניות בימיו.

ולפי שהיה אותו יום קשה ביום שעשו בו את העגל, הצורך משה להתפלל עליו, ופתח באדני שהוא סוד הילל בלבד י', ועליו בקש מאחר שהחלות להראות לי את גודליך במודיעותה יגדל נא כה אדני, ז' שאת ידך הוא סוד י' של יגדל, חזקה רומו במלאת ח'זקה שהוא בגימטריא ק'ך שנה, שהיה חוי הילל כמו משה בראיתה בספרי (בפרשיות זו וזות הברכה). והנה מתחילה הבריאה אמר נעש"ה אדם בצלמינו (בראשית א'כו), נוטריקון נ"מלך ע"ם ש"מאי ה"ילל, שם כל נשמות הצדיקים. לבן קרא אותם רבי שמואון בן יוחאי במלוקת שמי' אבות העולם (במדרש רבה פרשת בראשית [ב"ר פ"א ט"ז]) ובמסכת חנינה דף י"ב וע"א), שהן ממש אבות העולם שמי' משמאלי המרכבה, הילל מימין המרכבה. משה קיבל תורה מסיני (אבות פ"א מ"א), משה נ"וטריקון מ"חולקת ש"מאי ה"ילל, ה"כל ש"מעו מ"סיני. את גודליך זה הילל מסיטרא דימינא, ואת ידך החזקה מסיטרא דשמאלא, ונחלקו אבות העולם שהם שמי' והילל בבריאות שמי' ואryn, ז' אשר מי אל בשמי' ובארץ.

ולפי זה רצתה משה חסר אל גובר ממדתו של הילל, ולא יהיה הילל כפוף תחת שמי' שהוא שער השמים (בראשית כה יז), לתקן י"ח דברים, כי ארץ ישראל תמן וזה שער השמים (בראשית כה יז), מנין וזה שם י"ח טורי אפרנסמוֹנא, לכן אמר עברה בה יתירה שרמו על הילל. והшиб הקב"ה רב לך, הגולה של הילל היא שלך, והעגל שהוא בא מערב רב, הוא עדין מركד באותו דור אל תוספ' דבר. וכך רעה (שמות ז), אותן פ' מורה על אור פתח דברך יאור (תהלים קיט קל), לא זכר דור אור בתמוניא אף רק באות פ'. ולכן מתחילה בראשית יש פ' אותיות ערך מלת אור, והוא סוד תורה שבבעל פה, רמזו הקב"ה למושה ה"וא יהי

ל"ך ל"פה (שמות ד טז), ר"ת ה"ילל ב', וכן מ"שה ל"ענין כל ישראל (דברים לד יב), וכן אל מול פנו המנורה (במדבר ח ב), ס"ת הילל ב' שהוא סוד תורה שבבעל פה, שמשם נתפשטו כל הוראות של ישראל.

ה.

אלו נכנס משה לארץ ישראל לא היה מחולקת בעולם, אבל מההכה משה בסלע רבו המחלוקת בישראל, והוא סוד סלע המחלוקת, ר"ל מון הסלע בא המחלוקת בישראל – וזה סוד מהה מיריבה אשר רבו בני ישראל, ר"ל בהיותם הסלע גrms משה שהتورה יורדת טיפין טיפין ובא המחלוקת – וזה סוד הפסיק הלא בה דברי כאש נאם ה', דמי גrms הניצוץ שמתחלקין לבני ישראל, פט"יש בגימטריא מ"טה מ"שה, שזה גrms הכתת המטה

ואלו נכנס משה לארץ ישראל לא היה מחולקת בעולם, אבל מההכה משה בסלע רבו המחלוקת בישראל, והוא סוד סלע המחלוקת, ר"ל מון המלע בא המחלוקת בישראל, וזה סוד מהה מיריבה אשר רבו בני ישראל (במדבר כ' [יג]), ר"ל בהיותם המלע גrms משה שהتورה יורדת טיפין טיפין ובא המחלוקת, וזה סוד הפסיק הלא בה דברי כאש נאם ה' (ירמיה כ"ג [כג כת]). דמי גrms הניצוץ שמתחלקין לבני גונין, וזה בא לנו מן פטיש יפוץ סלע, הפטיש שהכה משה בסלע גrms שמתפוצץ ורבין המחלוקת בישראל, פט"יש בגימטריא מ"טה מ"שה, שזה גrms הכתת המטה. ועל זה אמר משה שמתחלת נצב על הצור ויובנו מים (תהלים קה מיא), ו"ש את גדרך, שחתלות להראות לי כשהיהיתי במסה את עבדך זה מטטרון, כי מטה משה זה הוא מטטרון, על פעם אחד אמר את גדרך, על פעם השני שהכה ביד, אמר את ידרך

החזקת, במוד בדברים לא יותר עבר (משל' ב"ט [כת יט]), שהוא סוד מטה משה.

.ג.

לכן רצה משה לכנות לארץ ישראל, שלא יהיה מחלוקת שמא והל בעולם, שישתמשו תלמידים כל צרכם ויהיה תורה אחת ומשפט אחד לכל ישראל – על זה אמר אשר מי אל בשמי ובארץ, אל אחד בראנו כן יהיה אב אחד, כשייה משה בארץ ישראל יתקיים קרא "כולם נתנו מרעה" האחד", נוטריך"ין מ"טטרון ר"אש ע"זום ה"יצירה, וכן למטה משה נוטריקון מש"ה ר"בינו ע"ה, קדרש מרעה אחד – לכן רצה משה להיות בארץ ישראל, לקיים משפט אחד יהיה לנו, לקיים קרא מי בעמך ישראל גוי אחד בארץ דיבקאי, כי אב אחד יהיה לנו – זה נרמז במלת עבר"ה, שהוא בהיפוךatto א"ב ר"ע"ה, אב אחד לכלנו רועה אחד לכלנו – השיב הקב"ה רב לך, אתה הוא הגורם שרבו מחלוקת בישראל על שהכית בסלע, ואני אמרתי שנה עליו פרשה אחד או הלכה אחת, וזה סוד אל תוסף דבר אליו עוד, לפי שגמת בדיבור זהה, ר"ל בדיבור הזה, בדיבור שגמת שלא דברת לסלע

ולבן רצה משה לבנים לארץ ישראל שלא יהיה מחלוקת שמא והל בעולם, שישתמשו תלמידים כל צרכם וזהו תורה אחת ומשפט אחד לכל ישראל (במדבר טו טו). על זה אמר אשר מי אל בשמי ובארץ, אל אחד בראנו כן יהיה אב אחד (מלאי ב'), כשייה משה בארץ ישראל יתקיים קרא כולם נתנו מרעה"ה אחד (קהלת י"ב זיב יא), נוטריך"ין מ"טטרון ר"אש ע"זום ה"יצירה, וכן למטה משה נוטריקון מש"ה ר"בינו ע"ה, (וכן מצינו במדרש קהילת [קה"ר פ"ב י"א] קדרש מרעה אחת, וזה משה עין שם בפסוק זה). ולכן רצה משה להיות בארץ ישראל לקיים משפט אחד יהיה לנו, לקיים קרא מי בעמך ישראל גוי

אחד בארץ (שםואל ב' ז [כגנ]) דיקא, כי אב אחד יהיה לכלנו. זה נרמז במלת עבר"ה, שהוא בהיפוך אתוון א'ב ר"ע"ה, אב אחד לכלנו רועה אחד לכלנו. השיב הקב"ה רב לך, אתה הוא הנורם שרבו מחלוקת ישראל על שהבית בסלע, ואני אמרתי שנה עליון פרשה אחד או הלבנה אחת (ילקו"ש רמו תשס"ד), וזה סוד אל תוסוף דבר אליו עוד, לפי שפוגמת בדבר הזה, ר"ל בדיבור הזה, בדיבור שפוגמת שלא דברת בסלע.

ספר מגלה עמוקות רג"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ע"ה

.๗.

לפי שמשה חטא בערב רב שלקה עמו, פגמו ממדתו, שכן ער"ב ר"ב בגימטריא דעת, שנעשה העגל בבלע"ם ב"ז בעו"ר אשר התפאר ואמר יודע דעת עליון, ואמר וידוע בו"יו, שהוא מתפאר בעצמו שהוא לכביל דרגא דמשה שהוא דעת, והו"יו הוא דעת, אבל באמת היה נופל גלי עיניים, שהוא ר"ת נג"ע, שהם שמחזאי ועזאל, שהם גם בחשבון דעת בטומאה, ועליו אמר אהרן אתה ידעת את העם כי בר"ע הוא, שהוא בהיפוך אותו בע"ר, אשר עליו אמר משה איש בע"ר לא יד"ע

ולפי שמשה חטא בערב רב שלקה עמו פגמו ממדתו, שכן ער"ב ר"ב בגימטריא דעת, שנעשה העגל בבלע"ם ב"ז בעו"ר אשר התפאר ואמר יודע דעת עליון (שם במדבר כר טז), ואמר וודע בו"יו, שהוא מתפאר בעצמו שהוא לכביל דרגא דמשה שהוא דעת, והו"יו הוא דעת, אבל באמת היה נופל גלי עיניים, שהוא ר"ת נג"ע, שהם שמחזאי ועזאל, אבל באמת היה נופל גלי עיניים, שהוא ר"ת נג"ע, שהם שמחזאי ועזאל, שהם גם בחשבון דעת בטומאה, ועליו אמר אהרן אתה ידעת את העם כי בר"ע הוא (שמות לב כב), שהוא בהיפוך אותו בע"ר, אשר עליו אמר משה איש בע"ר לא יד"ע (תהלים צב ז).

על זה נקבע משה אתה הצלות להראות, שהוא התחלת שליחותי בסנה שאו אמרו המלכים חונן הדעת, שהוא קשרור תרין סיטרין יחד, וזה נרמז במלת את גדרך, סיטריא דימינא שם של הויה, ואת ירך החזקה סטרא שמאלא מצד הגבורה של אהיה, תרין יחד החילות להראות לי בסנה, שהוא נרמז במלת חזק"ה שהוא בגימטריא הפנ"ה. גם רמז לו הקב"ה רב לך, יותר ממה שהקשת לעמוד על תבונתם י' שמות של אהיה, כבר גיליתי לך י"ב צירופים של אהיה בשעה שאמר לו זהשמי וזה זכריו (שמות ג טו), וזה שמי על י"ב צירופי שם של אהיה, וזה זכריו על י"ב צירופי שם של הויה, שככל זה הראה לו בלוחות מזה ומזה הם כתובים (שם שמות לב טו), מזה על י"ב צירופי אהיה, ומזה על י"ב צירופי החוי"ח, וכן (לה"ת חסר כתיב), בגימטריא י"ב פעמים אהיה, ואמר ב' לשונות צו את יהושע וחזקו בציורפי הויה, ואמצחו בציורפי אהיה.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואת欢ן – אופן פ'

ח.

כמו שבסיטרא אחרא הם תריןblk ובלעט, רצח משה שיכנס לארץ, שייהי הוא כי יהושע לבטל תרין סיטרין בישין אילון, וכן אמר מי אל בשמיים, אמר בלשון מי – הבעלת אוב אמרה לשאול את מי עולה לך, ר"ל מי אתה מבקש, אם מישראל שאמרו מי במוֹך באלים, אם מאומות שאמרו מי ה' אשר אשמע בקולו – וכן אמר משה כמו שבלעם הרשע בחו היה מן מ"י, הם תרין בנין דיליה, מ'مرا י'וחנא, כך רצח גם כן שייהיו שני כרובים למטה בארץ ישראל, נגד שני נערים אילו של בלעט – זה נרמז במלת מ"י, שהוא נוטריקון 'משה יהושע, ובזה יכניעו תרין סיטרין בישין נח' ש' ועקר"ב, בגימטריא מש"ה יהוש"ע – על זה אמר עברנה נא, כשאהיה בארץ ישראל עם יהושע, אז יוכל לבטל כחות בעור' שהוא בגימטריא עבר"ה, ומה היה הכח שלו תרין

בניין יוחנן ממרא, שהם היו בטומאה בנגד נדב ואביהו
בקדושה – מזה הטעם שלקלח אהרן מידם מן ינ"ס ומן
ימברוס, נגזרה גזירה על נדב ואביהו למות, שניהם ישלים
איש לרעהו, וזה נרמז במלת נ"א, נוטריקון נ'דב א'ביהו –
והכוונה בכניסת הארץ עברה, אעכבר אני כחות בעור שהיה
נגד נדב אביהו, וכן נרמז במלת עבר"ה בגימטריא
כרובים, שייהיו למטה משה ויהושע שני כרובים, לבטל
דעת שני נעריו עמו שהיה עם בלעם

ובפנו שבגימטריא אחרא הם תרין בלבד וכולם, רציה משה שיכנס לארץ
שייהיה הוא כיהושע לבטל תרין סיטרין בישין אילין. לכן אמר
מי אל בשמיים, אמר בלשון מי, על פי (*המדרש פרשת אמרו זוק"ר פכ"ז*
וז) על פסוק שאמרה בעלת אוב (לשואול) [לשואול] את מי עללה לך
(שאלול א' כח יא), ר'ל ממי אתה מבקש אם מישראל שאמרו מי כמוך
באלים (שמותטו יא), אם מאומות שאמרו מי ה' אשר אשמע בקולו (שם
שמות ה ב). לכן אמר משה כמו שבלעם הרשע כחו היה מן מ"י, הם
תרין בניין דיליה ממרא יוחנן, כך רציה גם כן שייהיו שני כרובים למטה
בארץ ישראל כנגד שני נערים אילו של בלעם. זה נרמז במלת מ"י, שהוא
נוטריקון משה יהושע, ובזה יכניעו תרין סיטרין בישין נח"ש ועקר"ב.
בגימטריא משה יהושע.

על זה אמר עברה נא, כשהיא היה בארץ ישראל, אז אוכל
לבטל כחות בע"ר שהוא בגימטריא עברה, ומה היה הכל שלו.
תרין בניין יוחנן ממרא, שהם היו בטומאה לקבל נדב ואביהו בקדושה.
זה הטעם שלקלח אהרן מידם מן ינ"ס ומן ימברוס (תנומה תשא סי'
יט), נגורה גוריה על נדב ואביהו למות שניהם ישלים איש לרעהו (שם
שמות כב ס), וזה נרמז במלת נ"א, נוטריקון נ'דב א'ביהו. והכוונה
בכניסת הארץ עברה, אעכבר אני כחות בעור שהיה לקבל נדב אביהו,
וכן נרמז במלת עברה בגימטריא כרובים, שייהיו למטה משה ויהושע
שני כרובים, לבטל דעת שני נעריו עמו (במדבר כב כב) שהיו עם בלעם.

.ט.

על זה השיב הקב"ה "רב לך", אתה רוצה לבטל רעת ערבות, כמו שאמר אהרן אתה ידעת את העם כי ברע הוא, כי רע הוא לא אמר, אלא בי ברע. וגם למה אמר כפל אתה ידעת. אבל רמז לו אתה דייקא, אתה הוא הגורם עשיית העגל שלקחת ערבות רב, וזה נרמז במלת בר"ע בהיפוך אתהון ערבות, שרמז על ערב רב, וכן בהפוך אתהון בעור, שכן צריך להיות חסר ו' כמ"ש האר"י על פסוק איש בעיר לא ידע, היפוך מה שהתפאר ויודע דעת עליון וכו', שבינוי דברו שהוא יאניס וימברט עשו את העגל – לכן גם בכאן השיב הקב"ה אתה מתרעם על בלעם אתחברותא דיליה שהם שני נעריו עמו, שלקח כל כחות של בניו במדבריה, רב הוא שלך, אתה הוא הגורם בערב רב בבניו דברו, לכן אל תוסף

על זה השיב הקב"ה רב לך, אתה רוצה לבטל רעת ערבות רב, כמ"ש אהרן אתה ידעת את העם כי ברע הוא (שמות ל'ב זלב כב), כי רע הוא לא אמר, אלא בי ברע. וגם למה אמר כפל אתה ידעת. אבל רמז לו אתה דייקא, אתה הוא הגורם עשיית העגל שלקחת ערבות רב, וזה נרמז במלת בר"ע בהיפוך אתהון ערבות, שרמז על ערב רב, וכן בהפוך אתהון בעור, שכן צריך להיות חסר ו' כמ"ש האר"י על פסוק (תהלים צב ז) איש בעיר לא ידע, היפוך מה שהתפאר ויודע דעת עליון וכו' (במדבר כד טז), שבינוי דברו שהוא יאניס וימברט עשו את העגל. לכן גם בכאן השיב הקב"ה אתה מתרעם על בלעם אתחברותא דיליה שהם שני נעריו עמו, שלקח כל כחות של בניו במדבריה, רב הוא שלך, אתה הוא הגורם בערב רב בבניו דברו (עיין שמוא"ר פמ"ב ו), לכן אל תוסף.

.י.

ומה שאמרת שצורך תרין כרובים לבטל תרין סיטרין בישין של בלק ובלעם שהחזיקו כה עבודה זורה בעולם, צו את יהושע, אין צו אלא עבודה זורה, וחזקה"ו בגימטריא בלק, אמצעה"ו בגימטריא בלעם, כי הוא יעבור כחו של עבודה זורה, ומתי יוכל לבטל כחות של עבודה זורה, הו"א ינחייל בכל אשר תראה, אם יהיה הוא ק"ץ שנה כמו שאתה כחובבן הו"א ינחייל, אז יعلו לכל ק"ץ צירופי אלהים ויכנייע אותם, אבל מאחר שחטא יהושע נטל הקב"ה י שנים משנותיו, לבן קפד קרא בעזרא על יהושע שלא ביטל עבודה זורה כמו שביטל עזרא

ומה שאמרת שצורך תרין כרובים לבטל תרין סיטרין בישין של בלק ובלעם שהחזיקו כה עבודה זורה בעולם, צו את יהושע, אין צו אלא עבודה זורה (סנהדרין נז ע"ב), וחזקה"ו בגימטריא בלק, אמצעה"ז בגימטריא בלעם, כי הוא יעבור כחו של עבודה זורה, ומתי יוכל לבטל כחות של עבודה זורה, הו"א ינחייל בכל אשר תראה, אם יהיה הוא ק"ץ שנה כמו שאתה כחובבן הו"א ינחייל, אז יعلו לכל ק"ץ צירופי אלהים ויכנייע אותם, אבל מאחר שחטא יהושע נטל הקב"ה י שנים משנותיו, לבן קפד קרא בעזרא (נחמייה ח יז) על יהושע שלא ביטל עבודה זורה כמו שביטל עזרא (ערכין ל"ב ע"ב).

.י.א.

והנה עזרא העביר רעת בעור, לבן עזרא"א בגימטריא בעו"ר, והוצרך הוא בגלגולא של אהרן לתקן עבודה זורה שקלקל ועשה את העגל, בא בעל השור שהוא אהרן ממש, והוא עזרא עלה מבבל כדוץ ותני, שיחסו את אהרן שאהרן הוא עזרא ממש, והנה הוא עשה עגל, לכך הוצרך הוא אחר כך לתקן בדורו ולבער יצרא דעבודה זורה מן העולם לגמרי, ובידידה

תלייא מילתא – ולפי שהוא הוריד פני שור מהשmai בעשיית העגל, לבן בימי עזרא הורידו מן השם יצרה דעבודה זרה כדמות Ari – מתחילה היה פני שור מהשmai, ועתה משנה פניו ותשלחוו ונתנו לו את הארי מצד הימין מטרא אחרא, אבל בימי ר' חייא היה דמות דוב

זהנה עזרא העבר רעת בעורה, לבן עזרא בגימטריא בע"ר, והווצרך הוא בಗנולא של אהרן לתקן עבודה זהה שקלקל ועשה את העגל, בא בעל השור שהוא אהרן ממש, הוא עזרא עליה מבבל ברוך ותני, שיחמו את אהרן שהוא עזרא ממש, והנה הוא עשה עגל, בלבד והווצרך הוא אחר כך לתקן בהזרו ולבער יצרה דעבודה זהה מן העולם למגמי, ובידידה תלייא מילתא. ולפי שהוא הוריד פני שור מהשmai בעשיית העגל במדרש רבה (שמות פרשה מ"ב [שםו"ד פמ"ב ה']), לבן בימי עזרא הורידו מן השם יצרה דעבודה זהה כדמות Ari (יומא ס"ט ע"ב), מתחילה היה פני שור מהשmai, ועתה משנה פניו ותשלחוו ונתנו לו את הארי מצד הימין מטרא אחרא, אבל בימי ר' חייא (בדאיתא במסכת ב"מ דף פ"ה [ע"ב]) היה דמות דוב.

ספר מגלה עמוקות רג"ב אופנים על פ' ואחתן – אופן צ"ז

.יב.

רצה משה ליכנס לארץ ישראל, לפי שם אבן שתיה שממנו הושתת העולם, והוא סוד משפטיך תהום רביה, ויש שם ממונה אחד שממונה על התהום שהיו ישראל מנספיין המים, בסוד רדיה שדומה לעגל, לפי שמשה קלקל בעשיית העגל שבא על ידי גרים שלו, רצה לתקן אותו העגל שבתהום בכניסתו לארץ. לבן אמר אתה החלות וכו', שרצה לבא לארץ ישראל תמן אבן שתיה שחתם בה שם של י"ה, ושם יעלה שבטי י"ה להזdot לשם ה', ולתקן השיתין, ולשבח משפטיך תהום רביה נרמז במלת עברה, תמן נרמז המשפט

הערב רב על פי ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן לא

הגadol של ע"א סנהדרין שממוניים על משפטיך תהום رب"ה, ולגנות צדקתן כהררי אל, לבן אמר ההר הטוב הזה, שהוא סוד הררי אל, לבן אמר אשר מי אל, הפק אעבר"ה, תמן ע"א הרבה, ר"ל ע"א סנהדרין הם ומשה על גביהם, להפוך המשפט של תהום רבה ולסליק המות, עם הר"ר י"ל חושבנא דדין בחושבנא דין – זה שאמר עברה, אני צריך להעביר זה, שרצה משה לבטל מלך המות – השיב הקב"ה רב לך, מאחר שערב רב שלך, אתה גורת את העגל, אין לך יכולת לבטל המשפט של תהום רבה,Dotman ממונה השור דיןמי לעגל ואין קטיגור נעשה סניgor, לבן אל Tosaf דבר

רצח משה ליבנם לארץ ישראל, לפי שם אבן שתיה שמננו הושתת העולם, וראה ברוח הקודש שדור יתקון השיתין (כראיתא בסוכה דף נ"ג [ע"א]), שנבראו בו ימי בראשית, כמ"ש בסוכה (דף מ"ט [ע"א]) שיתין בו ימי בראשית נבראו, שנאמר (בראשית א א) בראשית בר"א שמצא דוח, היה החוק שם של מ"ב היוצא מבראשית עד ב' ובה"ז, ה"ז מן בהוא בא"ת ב"ש, צ"פ, באותו שעה היה צפ' התהום. וזה שאמר נוטה צפון על ההו תולה ארץ על בלימה (איוב כ"ו [כו ז], בל"י בנימטריא מ"ב, וכל אותיות יש בו חוץ מן מה, וזה סוד בלי מה, ויש שם ממונה אחד שסמנונה על התהום שהוא ישראל מנכין המים, בסוד רדיה שדרומה לעגל (כראיתא בתעניית כ"ה [ע"ב]), לפי שם משה קלקל בעשיית העגל שבא על ידי גרם שלו, רצה לתקן אותו העגל שבתהום בכניםתו לארץ.

לבן אמר אתה החלות להראות חסר זו, שהוא בנימטריא י"ב פעמים אב"ן, שהן הן י"ב אבני שלקה יעקב מאבני המקום ושם מראשותיו ששוכב במקום המקדש, ומן אותן י"ב אבני נעשה אבן אחת (חולין צ"א ע"ב), הוא סוד אבן שתיה, וחותם עליו שם יה". והנה אמר משה להקב"ה מאחר שהתחלה הבריאה הוא בראשית, שהוא מורה על משה שבשבילו נברא העולם (כראיתא במדרש רבה שם [ב"ד פ"א ר]),

והוא התייחס לחקים את האבניים הן הן י"ב שבטי יה', והוא סוד שיעור קומ"ה שלמעלה, על זה אמר גדרך שנחلكו ישראל על צורופי השם, וכן שהקב"ה מנהיג עולמו בששה מדות של חמד, והם (שמות לד ו') אל רחום וחנן רב חמד ואמת (שמות לד ז') נוצר חסד לאלפים נושא עון, הרי ששה מדות לחמד, וכן גם בן קחשיב בספר סודיו רזיא ו' שמות לדין אל קנא וכו', עיין שם. בן בן ישראלי נחلكו ששה משומות על אבן אחת וששה משומות על האבן השני (שם שמות כח י), וזה סוד שיש מעלות לכטאה (דברי הימים ב' ט ייח), ונרמזו במלת בראשית בר"א ש"ת. וזה רמזו בסוף התורה נען סופה בתחילתה ולכל היד החזקה אשר עשה משה (דברים לד יב), מה היא היד החזקה, בראשית בראשית, כמו שקב"ה מנהיג עולמו בששה מדות שם של חסד, בנגד ששה מדות שחם של דין, בן בן משה יד החזקה שם הלוחות (שםו"ד פמ"ז ז'), היו ו' על ו' (נדרים לה"ח ע"א), בסוד זה. וכן לעני כל ישראל, גם בן נחלים לו מול ו'. לכן פתח משה ואתחנן בו, על סוד שיש מעלות אלו לבסא, ועליהם אמר אתה החלות להרא"ת חמד ו', שהוא בגימטריא י"ב פעמים אב"ן, לקבל האבניים על שמות בני ישראל (שמות כח יא), ואמר את גדרך לקבל ו' מדות שהקב"ה מנהיג עולמו בחמד, את ידך החזקה לקבל ו' מדות שהקב"ה מנהיג את עולמו בדין, וכך משה פני שם"ש (בב"ה ע"א), נוטריקון שה"ה מו"ל ש"שת. וזה שאמר אשר מי אל, אל דרייקא, שכן ו' מדות של חמד מתחילין בא רחום וחנן, ו' מדות של דין מתחילין גם בן בא קנא ונוקם, וכך אמר עברה נא, שהוא בהיפך תמן אבן שתיה שחתם בה שם של יה', ושם יעלה שבטי יה' להודות לשם ה' (תהלים קכ ב'), ולתקון השיטין, ולשבח משפטיך תהום רבה נרמזו במלת עברה, תמן נרמז המשפט הגדול של ע"א סנהדרין שמונונים על משפטיך תהום רב"ה, ולגלוות ذركתך כהרוי אל, וכך אמר ההר הטוב הזה, שהוא סוד הרוי אל, וכך אמר אשר מי אל, הפוך עבר"ה, תמן ע"א רבה, ר"ל ע"א סנהדרין הם ומשה על גביהם, להיפך

המשפט של תחום רבה ולסלק המות שהוא בהיפוך אותו תהומם, ובמה יסלק המות, עם הר"וי אל חושבنا דין בחושבנה דין. זה שאמר בעברה, אני צריך להזכיר זה, שכון משה במילוי מ"ס שין ה"א, בגימטריא מות שהוא עולה לבטל מות, וכן עבר"ה נ"א ואראה, בגימטריא מלא"ך המות, וכן וא"ת יד"ך החזקה, בגימטריא צלמו"ת, כמו"ש לאויב הנגלה לך שעריו מות (איוב ל"ח [לח' יז]), שם שש שעריו צלמו"ת, הם גם כן שיש שם בסוד י"ב שערים שבסתרא אחרא.

הшиб הקב"ה רב לך, לאחר שערב רב שלך, ואתה גמרת את העגל (עיין שמוא"ר פמ"ב ו), אין לך יכולת לבטל המשפט של תחום רבה, דתמן ממנה השר דדמי לעגלא ואין קטיגור געשה סניגור, וכן אל תוקף דברך, אבל צו את יהושע שהוא הקים את האבני בגלגול (יהושע כ), שהוא שבטים הפכו פניהם לפני הר גרים מזרחה וחזקתו, וששה הפכו לפני הר עיבל (עיין ספרי דברים יא כת).

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ק"י

י.ג.

רצה משה לבא הארץ ישראל ולהגיע למדרגת שיעור קומה, וחשב משה כшибיא הארץ ישראל, יהיה גם כן במדרגת הנער ברקיע – השיב הקב"ה רב לך, אין לך לדמות למטרון שהיה חנוך מטה לך בחוץ מן בני דורו, וגם אתה רצית לדמות אליו, לפיכך שגם אתה הוצאת האהיל שלך מחוץ למ沉נה אחר שראית שחתאו ישראל בעגל, ואם מן מה הטעם רצית לחיות ולהגיע למדרגת מטרון שלקחתי אותך להיות למשרת לנער למעלה, וכל מפתחות שבעולם מסורתך בידך – אבל אין הנדון דומה אליו, כי מה שאתה הוצאת האהיל שלך מחוץ, אתה הייתה הגורם לו, עברו ערבות רב שלקחת עמך בלתי רשותי, נמצא שזה החטא שעשו, היה על ידך,

אבל מטטרון שהרחיק אהלו מחוץ לבני דורו והיה מתבודד את עצמו, עשה זה בעצמו בלי שום החטא שבא על ידו – ז"ש רב לך, הערב רב היה שלך, ובשבילם לקחת את האهل והיית מתבודד, וזה החטא היה שלך, לבן אל תוסף דבר

ולבן אמר עברה נא, שרצה משה לבא גם כן לארץ ישראל ולהגע למדריגת שיעור קומה, ובמלת אעבר"ה, נוטריקון אלישע ענה ב' רשותי 'הן, וחשב משה כשבא לארץ ישראל, יהיה גם כן במדריגת הנער ברקיע.

הшиб הקב"ה רב לך, אין לך לדמות למטטרון שהוא חנוך מתחלך בחוץ מן בני דורו, וגם אתה רצית לדמותו אליו לפי שום אתה הוצאה האهل שלך מחוץ למחנה אחר שראות שתתאו ישראל בעיל, ואם כן מזה הטעם רצית לחיות ולהגע למדריגת מטטרון שלקחתי אותו להיות למשרת לנער למעלה, וכל מפתחות שבעולם מסרתי בידיו. אבל אין הנדון דומה אליו, כי מה שאתה הוצאה האهل שלך מחוץ, אתה היה הנורם לאותו עון, עבר ערב רב שלקחת עמך בלתי רשותי, נמצא שהוא החטא שעשו, היה עליך (עיין שמור פמ"ב ו). אבל מטטרון שהרחיק אהלו מחוץ לבני דורו והיה מתבודד את עצמו, עשה זה בעצמו בלי שום החטא שבא על ידו. ז"ש רב לך, הערב רב היה שלך ובשבילם לקחת את האهل והיית מתבודד, וזה החטא היה שלך, לבן אל תוסף דבר.

ספר מגלה עמוקות רג"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן ק"ר

יד.

משה רצה לסלק לגמרי פני שור, שהוא סוד ה' מן השם שנرمזת במלת אעבר"ה ה' יתירה, על פני שור שהוא באות ה' של השם אעבור ה' לגמרי, שעד עתה היה באות ה' למעלה ולמטה פני שור, ואני רוצה עתה לתקן שיבואו

הערב רב על פי ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן לה

במקומות זה כרובים כמוין עברה, שהוא רומז שבמרכבה
התחתונה גם כן יבא כרוב במקומות שור, ולא כעשה יחזקאל
שלא شيئا רק פניו כרוב אחד במרכבה עליונה, אבל מרכיבה
תחתונה נשאר פניו שור במקומו, שהרי חבית את הכהן
הצדוקי בבית שני שהיא בכף רgel עגל, אבל אני רוצה
להבהיר מלמעלה ולמטה ולעמו כרובים – בכך ואראה את
הארץ, עבר"ה בגימטריא רבו"ע, שרצה לסלק חטא של
עגל, עבר"ה בגימטריא רבו"ע, שרצה להביר רבו"ע של
ה' שפגמו בם ערב רב וימירו את כבודם, שהוא סוד ה'
אחרונה שבשם בתבנית שור, שכן אמרו קום עשה לנו
אלקים, וקשה איך יצא העגל, והלא לא זכרו שום תומנות
שור בדבריהם שאמרו לאחנון יצא העגל הזה – סוד הדבר
במה שאמרו עשה לנו אלקים, בזה שמטו אחד מטרמוניין
מלמעלה והוא פניו שור, כי במה שאמרו עשה לנו אלהים,
בזה שמטו פניו שור מן המרכיבה, שכן פניו שור הוא
מה שמאל, והיא ידך החזקה שהיא משמאלי, גם אלקים
בגימטריא פנ"י שוי' במספר רבתיה של אי"ק, ובמלת קו"ם
רמזו על שר המנהיג פניו שור שמו אמצעי'ה שהוא
בגימטריא קו"ם, נמצאת שבדבריהם לאחנון, שמטו השר של
סמאל שמנהיג פניו שור

לכן אמר רוצה אני לתיקן יותר מחזקאל, כי יחזקאל לא סילק אותם
אלא לפי דורו ואחר כך חזר השור במקומו, וכשאני אכנום לארץ
עברית אותו לנמרי. ובמלתاعدة שכתבתי לעיל שהוא בגימטריא
כרובים, רמזו בכך שאני רוצה לסלק פניו שור שהוא סוד ה' מן השם
שנזכר במלת עבר"ה ה'יתירה, על פניו שור שהוא באות ה' של השם
אבעור ה' לנמרי, רצה לומר אני רוצה להביר אותן ה' לנמרי, שעד עתה
הייה באות ה' למעלה ולמטה פניו שור, ואני רוצה עתה לתיקן שיבואו
במקום זה כרובים כמוין עברה, שהוא רומז שבמרכבה התחתונה גם כן
יבא כרוב במקום שור, ולא כעשה יחזקאל שלא شيئا רק פניו כרוב
אחד במרכבה עליונה, אבל מרכיבה תחתונה נשאר פניו שור במקומו,

שהרי חביט את הבחן הצדוקי בבית שני שהיה ככף רגל עגל, אבל אני רוצה להבהיר מלמעלה ולמטה ולעומוד כרוכבים.

לפנֵי ואראה את הארץ. עבר"ה בגימטריא רבו"ע, שרצה לסלק חמאת של עגל, עבר"ה בגימטריא רבו"ע, שרצה להבהיר רבו"ע של ה' שפגמו בם ערב רב ימירו את כבודם, שהוא סוד ה' אחרונה שבשם התבנית שור (תהלים קו ב). שכן אמרו קום עשה לנו אלקים (שמות לב א), וקשה איך יצא העגל, והלא לא זכרו שום תמונה שור בברירותיהם שאמרו לאחר ויוצא העגל הזה. רוז דמלה בימה שאמרו עשה לנו אלקים, בזה שמו אחד מטטרמולין מלמעלה והוא פניו שור, כי בימה שאמרו עשה לנו אללים, בזה שמו פניו שור מן המרכבה, שכן פניו שור הוא מהשמאל, והוא ידך החזקה שהוא משmal, גם אלקים בגימטריא פני שור במספר רבתיה של אי"ק, ובמלות קו"ם רמזו על שר המנהיג פניו שור ששמו אמצעי"ה שהוא בגימטריא קו"ם, נמצא שברירותם לאחר, שמו השר של סמאל שמנהיג פניו שור.

.טו.

הшиб הקב"ה למשה רב לך, אתה רוצה לתקן רבווע ה', שחתאו בערב רב שעשו קב"ה קנטריין, ובזה פגעו ברבווע ה', אתה הוא הגורם שפגמת בה' זעירא של אברהם שהוא סוד ברית, שלקחת ערבותך רב שהיו ה' אומות, וסימן נ"ג ע ר"ע, "נפילים" גברים "ענקים" רפואיים "עמלקים", ונתת בהם אות ברית של אברהם, שעל זה אמר הקב"ה למשה לך רד מגודולתך, שבזה גם משה באות ה' – ז"ש רב לך, ערבותך הם שלך, וזה החטא הרוב הוא שלך, ובמלת לך נרמזין ה' קליפינו אלין מה' אומנו שכל אחת כלולה מי', וזה גרים סופשית דනחש שהיא אותן נ' שערי קליפות בעולם כמנין לך, לבן אל תוסיפ שאין קטיגור נעשה סניגור

יעל' וזה השיב הקב"ה למשה רב לך, אתה רוצה לתקן רבווע ה' שחתאו בערב רב שעשו קב"ה קנטריין, ובזה פגעו ברבווע ה' כמ"ש, אתה הוא הנורם שפגמת בה' זעירא של אברהם שהוא סוד ברית, שלקחת ערבותך שהיו ה' אומות, וסימן נ"ג ע ר"ע, "נפילים" גברים "ענקים" רפואיים "עמלקים", ונתת בהם אות ברית של אברהם, שעל זה אמר הקב"ה למשה (שמות לב ז) לך רד מגודולתך (ברכות לב ע"א) ובתיקונים (תיקו ז), שבזה פגם משה באות ה'. ז"ש רב לך, ערבותך הם שלך (עיין שמור פמ"ב ז), וזה החטא הרוב הוא שלך, ובמלת לך נרמזין ה' קליפין אלין מה' אומנו שכל אחת כלולה מי', ובזה גרים סופשית דනחש שהיא אותן נ' גברת נ' שערי קליפות בעולם כמנין לך, לבן אל תוסיפ שאין קטיגור נעשה סניגור, אבל צו את יהושע, אין צו אלא עבורה וורה (סנהדרין נז ע"ב), חזקחו שיתקן שור שלמעלה כי (דברים לג ז) בכור שור, לבן הדר לו לתקן זה העניין של עבורה וורה, ואמצחו על שור שלמטה.

ספר מגלה עמוקות רג"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן קמ"ד

.טז.

רצה משה ליכנס לאرض להשיג סוד חכਮות נשים בניתה ביתה – אוירא של ארץ ישראל מחייבים – ולפי שמשה הוא מיסוד חכמה עילאה דתמן שם של ע"ב שהוא בחכמה, וכן ע"ב בגימטריה חכמ"ה מן ד' יודין, שבזה יוצאיין ארבע מאות עלמיין דכסופין, ולכן רצה משה לבנות לארץ ישראל, שהיא ת' פרסה על ת' פרסה, שרצה להביא אור של ת' עלמין דכסופין לארץ ישראל שהיא ת' פרסה – ועל זה התפלל אתה החלות להראות את עבדך וכו' – השיב הקדוש ברוך הוא איינו מן הרואין שתבנoso לארץ ישראל ולהבר חכמה עילאה עם חכמה תחתה, כי כבר בדרגת דילך פגמו ישראלי בב' חכמאות, כשבשו את העגל ואמרו קום עשה לנו אלהים, בזה שמטו פנוי שור מן המרכבה, והשר המנהיג את פני שור שמו אמצעי"ה, שכוחותיה הם כמוון ב' חכמאות בסוד חכמאות בחוץ תרונה, וזה סוד קו"ם עשה לנו אלהים, במלת אלהים כתבנו שהוא סוד פנוי שור במ' רבתיה, ובמלת קו"ם שמטו הממונה שהוא אמצעי"ה החובבنا לדין בחושבנא לדין, ובזה פגמו בב' חכמאות שהם עולמים גם כן במספר קו"ם – אם כן אחר שחטאנו ישראל בעגל על ידי ערבי רב שלחה משה עמו, השיב לו הקדוש ברוך הוא רב לך, לאחר שערב רב הוא שלך, ואתה גרמת שאמרו קום עשה לנו אלהים ופגמו בב' חכמאות, לכן איינו מן הרואין שיתקן אתה, ולא תוסף דבר אליו עוד – אבל אתה בעצמך רב לך, רצה לומר חכמה שהיא רב אני מוסר לך, עליה ראש הפסגה, ראש דיקוק, שכון חכמה נקראת בדבריו כל המקובלים ראש, ולכן משה שנתן תורה אמרת שהיתה נינקתו מון חכמה עילאה, איתמר ראש דברך אמרת, ראש דיקוק, וננתן לו הקדוש ברוך הוא רשות לראות ולהשיג סוד ד' יודין שבכחמה, אשר עליהם רמז את ידך החזקה שהוא רמז על ד' יודין – אבל צו את יהושע וחזקתו בחכמה עילאה, ואמכוו בחכמה תחתה – ורמז במלת אמכוו

لتken פni שor שחתao bo יsrael, shor shel pni Shor nKra
אמץיה, lkn amer zo, ain zo ala uboda zora, sczha otzn
lozoz at israel, cm'sh bferash vilk hnch shocb um abotzi
wktm hsm hzha zohna, rmz hakb'h ma shamrano shfagmo buniyin
uboda zora bpni Shor shel mula, nmaz shakb'h hzher at
yhoshu labtel at uboda zora, woao la bittel otoh rk akh
ck biimi uzra, lkn kpfid kra ul yhoshu wachshir lo otoh
mshmo

ר'צ'ה משה ליכנס לארץ להשיג סוד חכמת נשים בنتה ביתה (משלי ט [א]), והוא סוד ב' של בראשית, שכتب בזוהר ([ח"א] עמוד יד [זוהר ח"א]) בראשית, 'דמתרגמין בחוכמתה. וידוע כי חכמת בنتה ביתה, ר'ל ב' של בראשית הנראות במלת ביתה, רומות על ב' חכמתה שהוא סוד בן ישי, חכמה עליה נקראה חכמה אליהם, חכמה תתה נקראה חכמה שלמה. ולפי שאוירא של ארץ ישראל מחייבים (ב' קנ"ח ע"ב), ר'ל ארץ ישראל נקראה חכמה תתה שהיא השבינה, ואoir שללה ר'ל שניקתה מן חכמה עליה בסוד ה' בחכמה יסיד ארץ (משלי ג' [יט]), אבא יסוד ברתא (עין זוהר ח'ג רגנו ע"ב). ז'ש אוירא של ארץ ישראל מחייבים.

ולפי שמשה הוא מיסוד חכמה עליה דתמן שם של ע"ב שהוא בחכמה, וכן ע"ב בנימטריא חכמה מן ד' יודין, שבה יוצאי ארבע מאות אלף דכSophin, (בסוד ד' מאות שקל כספ' בראשית כנ' טו) כראיתא באידרא רבה עמוד ר מג [זוהר ח'ג קב"ח ע"ב]. ולkn ר'צ'ה משה לבנים לארץ ישראל, שהיא ת' פרסה על ת' פרסה (מנילה ג' ע"א), שרצה להביא אור של ת' אלף דכSophin לארץ ישראל שהיא ת' פרסה. ועל זה החפכל אתה החלות להראות את עבדך, מלת להראות בהיפוך אתוון להאו"ר ת', את גדליך היא סוד חכמה עליה, בסוד בגודל חסידך (במדבר יד [יט]), שכן חס"ד בנימטריא חכמה, שרמו על י' של שם שהוא חכמה עליה שנקרו חסיד עליון כל ימות (תהלים כא ח), ביל ר'זיא, דתמן ל"ב נתיבות חכמה. ואת ירך החזקה, היא על מלכות

שנקראת יד החזקה חכמה תחאי. וכן ידך החזקה, בגימטריא קט"ז, שמסטרא גבורה נקרא דוד קטן (שםואל א' י"ד), שהוא מלכות בית דוד חכמת שלמה. אשר מי אל בשמיים ובארץ, הозיר כאן שמיים וארץ, לפי שבב' חכמתו אלו נבראים שמיים וארץ, כמו'ש חכמה נתה ביתה (משל' ט), בב' חכמתו אלו הצבה עמודיה שבעה, כל מה שנבראו בראשיותם כולם בחכמה עשוית (תהלים קד כד), על זה אמר אשר יעשה כמעשיך, נגיד חכמה עלילאה רחמן (שם תהילים קיא ב) גודלי'ם מעשי ה' גודל חסוך כמ"ש, וכגבורתיך נגיד חכמה תחתה, שכינה מסטרא גבורה Kataia.

ולבן התפלל משה בעברה נ"א, רוצה אני לעבור לארץ, ובזה ואראה את הארץ להאריך מלחכמתה עלילאה דמתמן בא משה שהוא אב בחכמה, לבן נקרא אבי גדור (ויק"ד פ"א ג), את הארץ שהוא שכינה שהוא חכמה תחאי. ובמלת עבר"ה הפוך ותמצא צירוף ארבעע", שרמז על ארבע מאות אלף דכסופין, להאריך בהם את הארץ הטובה, שהוא ארץ ישראל ארבע מאות פרסה מן ארבע יודין שכשם של ע"ב שהוא בחכמה, וזה יהיה דוקא כשהוא יהיה בארץ לפי שיניקתו שם, ולבן היה הוא אב של ישראל בחכמה, אראה" בגימטריא גדר, שהוא היה אביגדור שצוה לישראל וגדר גדר להם הלאוין שלוקין עליהם שם כמנין גדר. השיב הקדוש ברוך הוא אינו מן הראי שחכנו לארץ ישראל ולהברח חכמה עלילאה עם חכמה תחתה, כי כבר בדרנא דילך פגמו ישראל בב' חכמות, בشعשו את העגל ואמרו קום עשה לנו אלהים, בזה שמתו פני שור מן המרכבה (שםו"ר פמ"ב ה), והשר המנהיג את פני שור שמו אמץ"ה, שכוחותיה הם כמנין ב' חכמות בסוד חכמות בחוץ תרונה (משל' א), וזה סוד קו"ם עשה לנו אלהים (שמות לב [א]), במלת אליהם כתבנו שהוא סוד פני שור במ' רבתי, ובמלת קו"ם שמתו הממונה שהוא אמץ"ה חושבنا דדין כחוشبנה דדין, ובזה פגמו בב' חכמות שהם עולמים גם כן למספר קו"ם.

הערב רב על פי ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחן מא

זזה הבטיח הקדוש ברוך הוא לאברהם, שאמרו רוזל (ע"ז י"ד ע"ב) במסכת עבודה זורה של אברהם הייתה ת' פרקים. והכוונה לפי ש默ת אברהם שהוא אב בחכמה, דתמן שם של ע"ב שהוא חס"ד שמשם יוציאין ת' עלמין דכוספין בסוד ארבע מאות שקל בסוף (ראשית כד), لكن הבטיח לו הקב"ה שיחבר ב' החכמות ידו". וזה קומ"ש התהלך בארץ לארכו ולחרכו (בראשית יג [ז]), שהיא ת' על ת', וזה תזכה במלה קומ", מזה הטעם היה גלות שנייה ת' שנה, לפי שבת' שנה יש קמ"ו אלפיים ימים, והעולם בכללו נקרא עולם שהוא מהלך קמ"ו אלפיים רבעות אמה לתקון עולם במלחמות שדי, נמצא שכבודו מלא עולם, דתמן אתרמיין ב' פעעים חכם"ה שהוא מנין קומ". لكن אמרנן ברוזה דמתניתין (ביבורים פרק ג [ביבורים פ"ג מ"ב]) שאמר הממנינה קומו ונעללה ציון ריקא, שהוא כולל ב' פעעים חכמה, אמר קומ"ו ולא בלשון אחר. אבל קומו ריקא ונעללה ציון, כי שם היה חבור ב' החכמות יחד, כמו"ש משה והלבניין. כי שם שער השמים לחכמה עילאה.

אם כן אחר שהחטא יישראלי בעגל על ידי ערב רב שליך משה עמו, השיב לו הקדוש ברוך הוא רב לך, לאחר שערב רב הוא שלך, ואתה גרמת שאמרו קום עשה לנו אלהים ופגמו ב' חכמות (עיין שמוא"ר פמ"ב ו), لكن איינו מן הראי שיתקן אתה, ואל תוסף דבר אליו עזה, אבל אתה בעצם רב לך, רצח לומר חכמה שהוא רב אני מוסר לך, עלה ראש הפסגה, ראש ריקא, שכן חכמה נקראת בדברי כל המקובלים ראש תורה שנתן תורה אמת שהיתה ינicketו מן חכמה עילאה, וכך וכאן משה שנתן תורה אמת שהיתה ינicketו מן חכמה עילאה, אומר ראש דברך אמת (תילים קויט [קס]). ראש ריקא, ונתן לו הקדוש ברוך הוא רשות לראות ולהשיג סוד ר' יודין שבתכמתה, אשר עליהם רמז את ירך החזקה שהוא רמז על ר' יודין, כמו"ש בזוהר (תיקו"ז הדרמה ז' ע"ב) פותח את ירך (תהלים כמה טז), הרי שדרש ירך מילשון יודך רומו על ר' יודין, וכן אמר וראה בעינך ימה וצפונה, שהם סוד ר' סטרין שמהפשתין בהם ר' מאות עלמין דכוספין, וכל סטרא ואסטרא ק' עלמין.

אבל צו את יהושע וחזקתו בחכמה עילאה, ואמצחו בחכמה תחתה. ורמו במלת אמצחו לתיקן פני שור שחתאו בו ישראל, שර של פני שור נקרא אמציה, لكن אמר צו, אין צו אלא עברורה זורה (סנהדרין נז ע"ב), שצotta אותן לזרז את ישראל, כמו"ש בפרשיות וילך (דברים לא טז) הנך שוכב עם אבותיך וكم העם הזה זונה, שהוא אחד מה' פסוקים שאין להם הכרע, וסימן שלהם ואשם"ם בראשיכם חסר י' כתיב (שם דברים א יג, נוטרייקון וכ"מ, "ארור (בראשית מט ז), משוקדים (שמות כה לד), שאת (בראשית ד ז), "מחר (שמות יז ט), אלו אין להם הכרע בראיתא (ביומא דף נ"ב [ע"א]), רוא עילאה איבא הכא. אבל מלת וكم, רמו הקב"ה מה שאמרנו שפגמו בעניין עברורה זורה בפני שור שלמעלה, שהוא סוד וכ"ם כמו"ש, נמצא שהקב"ה הזhor את יהושע לבטל את עברורה זורה, והוא לא ביטל אותה רק אחר כך בימי עזרא, لكن הקפיד קרא (נחמה ח יז) על יהושע והחסיר לו אותן משמי (ערביין ל"ב ע"ב), כמו שאמרנו לעיל באופן ד'.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן קפ"ז

. יז.

רצה משה ליכנס לארץ ישראל, לפי שצפה ברוח הקודש שבאחרית הימים יתקיים קרא אז יהפוך כל העמים שפה ברורה לקרוא כלם בשם ה', ולעבדו שכם אחד, ומזה הטעם רצה משה ליכנס לארץ לקרב רחוקים ולהכניסן תחת כנפי השכינה, כמו שהתחילה ביציאת מצרים שלקח ערבות רב עמו לפי שרצה לקרב רחוקים – ועל זה אמר ואתחנן אל ה', תפלו היהתה לשם ה', שייהיו כולם עובדים את ה' שכם אחד, בעת ההיא מה שייהי לזמן העתיד, ההוא כתיב, רצה הוא לתקן משה לזמן זהה, لكن פתח באדני, שרצה להכניס כל הגויים תחת כנפי השכינה לגייר אותם שהוא סוד אדני,

וגם נקראים גרים צדיקים – לבן ביקש משה עברה נא,
רווצה אני להעביר עתה את יד החזקה שממנה יונקים כל
אומות העולם, ורווצה אני לקרב רוחקים ולהעביר הרע –
ואראה הארץ הטובה, מלת הטובה דיקיה, שיהיה ינית
מטטרון מ טוב ולא מרע – זוז'ש ההר הטוב הזה טוב דיקיה
ולא רע

רצח משה ליכנס לארץ ישראל, לפי שצפה ברוח הקודש שבאחרית
הימים יתקיים קרא או יהפוך כל העמים שפה ברורה לקרא
כלם בשם ה' ולעבדו שכם אחד (צפניה ג' [ט]), ומזה הטעם רצה משה
ליכנס לארץ לקרב רוחקים ולהכניין תחת כנפי השכינה, כמו שהתחילה
ביציאת מצרים שלקח ערב רב עמו (שמות יב' לח), לפי שרצה לקרב
rhoוקים. ועל זה אמר ואתחנן אל ה', תפלוו היהת לשם ה', שייהיו כולם
עובדים את ה' שכם אחד, בעת ההייא מה שייהי לזמן העתיד, ההוא
כתוב רצה הוא לתקן משה לזמן זהה, לבן פתח באדרני, שרצה להכניין
כל הגוים תחת כנפי השכינה לניר אוטם שהוא סוד אדרני, וגם נקראים
נורים צדיקים. וסימן הויה' בנקודות אלהים, היא סוד נאולה אחרונה
שתהיה בסוד בינה, או יתרחש רוח בינה.

וזה תחיל למדרך מאחר שהחלות להראות לי, להראות בנימטריא
מרכבה שלמה, והוא מרכבה של מטטרון' שהוא סוד עז
הידוע טוב ורע, שבעולם היוצרה מימין המרכבה שהיא מסטרא דטוב
עומד מיכאל שר הנadol, עליו נאמר את גדרך, שהוא כהן גדול מימין
מיכאל שהוא מצד הטוב. ומסטרא דרע יש רתיכא אחרת כמיין חתיכה
מרובעת, ובכמו שהאריך בזה בספר כנפי יונה בחלק ג', עיין שם. ועל זה
אמר את ירך החזקה, שאותו רתיכא יונקת מסטרא דרע מצד שמאל,
חוור ומפרש אשר מי אל בגד מיכאל שהוא מצד ימין אשר עשה
כמעשיך, מצד השמאלי אמר בגבורתך, כל אחת משני מרכבות אלו כל
אחד היא עומדת על ארבעה רגליים. לבן ביקש משה עברה נא, רוזה
אני להעביר עתה את יד החזקה שממנה יונקים כל אומות העולם, ורווצה

אני לקרב רוחקים ולהעביר הרע, ואראה הארץ הטובה, מלאת הטוב
דייקה, שיהיה יניקת מטטרון מ טוב ולא מרע, וו"ש ההר הטוב הזה טוב
דייקה ולא רע.

.יח.

השיב הקב"ה רב לך, במלת רב רמז לו מה שכתוב במדרש
על פסוק ברוך אתה בבוֹאך ברוך אתה בצאתך, פסוק זהה
מדבר במשה ברוך אתה בבוֹאך לעולם הזה, שקרבת לרוחקה
שהיא בת פרעה שנתגירהה, ברוך אתה בצאתך מן העולם
זהה, קרבת גם כן מי שהיה רחוק, כמה שאמר יחי ראובן
אל ימות – והנה על זה השיב לו הקב"ה מה שאתה רוצה
ליכנס לארץ ישראל כדי לקרב רוחקים, רב לך, כבר הרבה
קרבת בביאתך על העולם וביציאתך מן העולם, ובמלת ר"ב
נرمז מדרש זה, נוטריקון "ראובן" בתיה, ראובן ביציאתך מן
העולם, בתיה בביאתך על העולם – גם נרמז במלת רב, על
ערב רב שלקח עמו ורצה לקרב אותך תחת כנפי השפינה ולא
עלתה לו, לכון אל תוסף דבר, והראה לו זמן לסוף הימים מתי
יהיה זה, על זה אמר עלה בראש הפסגה, שהראה לו משיח
השיב הקב"ה רב לך, במלת רב רמז לו מה שכתוב (במדרש הרבה
פרשת כי תבא [דב"ד פ"ז ה]) על פסוק (דברים כח ו) ברוך
אתה בבוֹאך ברוך אתה בצאתך, פסוק זהה מדבר במשה ברוך אתה
בבוֹאך לעולם הזה, שקרבת לרוחקה שהיא בת פרעה שנתגירהה, ברוך
אתה בצאתך מן העולם הזה, קרבת גם כן מי שהיה רחוק, כמה שאמר
(שם דברים לג ו) יחי ראובן ואל ימות.

והנה על זה השיב לו הקב"ה מה שאתה רוצה ליכנס לארץ ישראל
כדי לקרב רוחקים רב לך, כבר הרבה קרבת בביאתך על העולם
וביציאתך מן העולם, ובמלת ר"ב נרמז מדרש זה, נוטריקון "ראובן"
בתיה, ראובן ביציאתך מן העולם, בתיה בביאתך על העולם. גם נרמז

הערב רב על פי ספר מגלה עמויקות רג"ב אופנים על פ' ואתחנן מה

במלת רב, על ערב רב שלקה עמו ורצה לקרב אותם תחת כנפי השכינה ולא עלתה לו, לנכון אל תוטף דבר, ותראה לו זמן לסופ' הימים מתי יהיה זה, על זה אמר עליה לראש הפנסיה, שהראה לו משיח.

ספר מגלה עמויקות רג"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן קצ"ה

. יט.

חשב משה שהותר לו הנדר בשעה שגילה לו הקב"ה סוד נדרים, אז זכה לנני ארוכה לשער החמשים של בינה, ולכון בקש עבירה נא, עתה רוצה אני להעביר ולהתיר נידר אלהים נוטריקון נ"א – זו"ש אתה החלות שהוא בגימטריא הת"ר הנד"ר, זו"ש דמיתי שמא הותר הנדר, עבירה נ"א נוטריקון איתיר נידר – והшиб הקב"ה רב לך, אין אני עושה תורתי פלسطר, דאתمر בדין תורה המוציא שם רע על בתולת ישראל ولو תהיה לאשה לא יוכל לשלהה כל ימיו, אתה הוצאה שם רע על בתולת ישראל, כי באמת ערב רב עשו את העגל, ואתה אמרת חטא העם הזה חטא גדולה, נמצא שהוצאה שם רע על בתולת ישראל, לנכון מוכrhoת אתה גם כן לקיים קרא לא יוכל לשלהה כל ימיו, ואל תוסף דבר אליו עוד בדבר הזה דיקא, בשבייל דבר זה שאמרת חטא העם הזה הזה דיקא, בשבייל תיבת הזה שהוצאה שם רע על ישראל בעצם, לנכון מוכrhoת אתה להזכיר בחוץ לארץ, והוא טעם שביעי שהוצרך משה להזכיר שם

חישב משה שהותר לו הנדר בשעה שגילה לו הקב"ה סוד נדרים, שאו קיבל שער החמשים שהוא סוד שער איתין שוחרר אותו ביחסוקאל (מ טו), ואו סיים באותה פרשה אישת יקמננו ואישת יפרינו (במדבר ל' יד), ונעשה משה איש האלים (דברים לג א) בעלה דמטרוניתא (זוהר ח"א רלו' ע"ב), צדיק מושל ביראת אללים (שמואל ב' בג ג) מי מושל בצדיק (מורק טז' ע"ב), שוכנה משה למורת מ"י. ולכון אמר ואתחנן בו"ו, ואו

זהה לנו ארוכה לשער החמשים של בינה, ההוא כתיב, ר"ל באותו עת שעלה משה ממדרגת נוקבא שנקראת ההייא, למדרגת דכורה שנקרא ההייא.

וזהו סוד הפסוק עיר גברים עליה חם (משל' כא כב), אמרו במדרש רבה (פרשת אמור [ויקיד פלא' הא]) זה משה, בשעת מתן תורה עליה למדרגת מלאכים וקרים. וזה סוד שהשיב משה למלאכים כאשר אמרו מה לילוד אשה בינוינו (שבת דף פ"ט [פ"ח ע"ב]), ר"ל שהייא משה ממדרגת נוקבא ברוא מגנולא דהבל דאתמר גביה ותוספ' לדרת את אחיו את הבל (בראשית ר' [ב]), שהייא הבל מיטרא דኖקבא. והשיב הקב"ה לקבל תורה בא, ומצד התורה עלה משה ליסוד אבא וייה במדרגת דכורה.

וז"ש משה מתירא אני שמא ישרפוני בהבל פיהם, ר"ל שהמלאים אומרים שאני מגנול הבל, ומדרגא דኖקבא. והשיב הקב"ה אחוי בכיסא כבודי, ר"ל עבשו אתה מקבל הלוחות, מלת לח"ת בא"ת ב"ש כס"א, שם חצובות מתחת כסא הכבוח, ובזה העלה למדרגת דכורה. נמצא שער גברים עליה תכם זה משה, שעלה למדרגת גברים כשהויריד עוז מבטה דהינו הלוחות. וכן אמר משה אתה החלות להראות בשעה שקבלתי הלוחות, את גדליך מיטרא דרכורא, את ירדך החזקה מיטרא דኖקבא, אשר מי אל, שזכה משה עתה למדרגת מי', הדינו שיש לו רשות להתר נדרו של הקב"ה.

ולבן בקש עברה נא, עתה רוצה אני להعبر ולהתר נדר אליהם נוטריקון נ"א. (וז"ש אתה החלות שהוא בגימטריא הת"ר הנדר, ז"ש דמיית שמא הותר הנדר, עברה נ"א נוטריקון אтир נדר). והשיב הקב"ה רב לך, אין אני עושה תורת פלטר דאתمر בדיין תורה המוציא שם רע על בתולת ישראל ולעודה תהיה לאשה לא יוכל לשולחה כל ימיו (רברים כ"ב [כב יט]), אתה הוצאה שם רע על בתולת ישראל, כי אםאמת ערבות רב עשו את העגל, אתה אמרת חטא העם הוא חטא גודלה

(שמות לב לא), נמצוא שהוזاعت שם רע על בתולות ישראל, שכן מוכחה אתה גם כן לקיים קרא לא יכול לשלהה כל ימו, ועל תומך דבר אליו עוזר בדבר"ר הוזה דיקא, בשבייל דבר זה שאמרת חטא העם הזה הזה דיקא, בשבייל תיבת הזה שהוזעת שם רע על ישראל בעצמך, שכן מוכחה אתה להזכיר בחוץ לארץ, והוא טעם שביעי שהוזרך משה לזכר שם.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן – אופן רנ"א

.ב.

איתא בזוהר בראשית שהוצרך משה למות במדבר, לפי שהוא גרם לה' זעירא של אברהם ליפול בגלותא, לפי שגייר ערב רב, איננו ה' מניין בגר, הוצרך הוא לירד מדרגא לדרגא להעלות אותן ה' משם ו' יוקים ה' – ועל זה ביקש משה לייחד אתו דשמא קדישא וליכנס לארץ ישראל – ז"ש אתה החלות להראות גדליך, דא י', ידך החזקה דאה', מי אל בשםים ובארץ ו'יה, לנו עברה נא, מאחר שיחוד כל ד' **אתו אעד"ה האותיות ארבעה**

איתא בזוהר בראשית (ח"א כ"ה ע"א) הוצרך משה למות במדבר, לפי שהוא גרם לה' זעירא של אברהם ליפול בגלותא, לפי שניר ערב רב (שמות יב לח) איננו ה' מניין בגר, הוצרך הוא לירד מדרגא לדרגא להעלות אותן ה' משם ו' יוקים ה'. لكن תולדות פרץ (רות ד יח) ו' מלא, ו' ברכאיין יוקים ה' מגלוותיה, לנו נתוספו ל יוסף ה', אלה תולדות יעקב יוסף (בראשית לו ב), וגם יוסף הוא סוד מישיח בן יוסף, לנו נתוספה לו ה' שנקרה יהוסף (תהלים פא) להעלות ה'ה. ואיתא בזוהר המילוי של האותיות נקרא תולדות, ו"ש אלה תולדות יעקב יוסף, רצחה לומר התולדות של יעקב שהוא המילוי י' ז' ו' פ' י' ת', עולה משיח בן יוסף. שכן הוצרך משה למות במדבר, כדי שתזרועו השכינה לבעה

מה העורב רב על פי ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחן

הראשון שהוא יעקב. ועל זה ביקש משה ליחד אתוון דשם קדישא ולבנם לארכן ישראל, ו"ש אתה החלות להראות גדולך, דא ז, י"ז והחזקה דא ה, מי אל בשמות ובארץ זה, לבן עברה נא, מאחר שיחוד כל ד' אתוון עבר"ה אותיות ארבעה.

.כא.

השיב לו הקב"ה רב לך, ר"ל לאחר שאתה חייב על אינון ערבי רב שלקחת אותם שלא ברשות, ל"ז דיקא, כמ"ש לך רד כי שחת עמוק, ולא עמי, לבן אל תוסף דבר אליו עוד בדבר זהה, ר"ל עבר השכינה שנקראת דבר שנפלה בין עממייה – וכן עוז"ד בדבר הזה, בגימטריא הי"א השכינה, עבורה צרייך אתה להזכיר שם

השיב לו הקב"ה רב לך, ר"ל לאחר שאתה חייב על אינון ערבי רב שלקחת אותם שלא ברשות, ל"ז דיקא, כמ"ש (שמות לב ז) לך רד כי שחת עמוק, ולא עמי (עיין שמורר פמ"ב ז), לבן אל תוסף דבר אליו עוד בדבר הזה, ר"ל עבר השכינה שנקראת דבר שנפלה בין עממייה. וכן עוז"ד בדבר הזה, בגימטריא הי"א השכינה, עבורה צרייך אתה להזכיר שם.

ספר מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחן – אופן רנ"ב

.כב.

משה הוא מישח בן דוד – עד כי יבא שיל"ה בגימטריא משה – ומשה גם כן סוד יוסף בסוד ויקח משה את עצמות יוסף – נמצא שמשה הוא כלל ב' מישחים משיח בן דוד ומשיח בן יוסף – לבן רצה משה שייהו ב' מישחים בזמןנו, וידוע בשיבוא משיח אז יהיה מרכיב'ה שלמ"ה, שהוא בגימטריא

aberha"m yizchak yek"b dor"z, v'bgilot gbara ha'tomah ha'merkab"ha temaa"ha, shehia ba"l zaf"n choshen d'din choshen d'din, shehia hakuka'ah ulia'ah dmot'ah cil"b r"u, shu'la'ah gam cn chashbon ba"l zaf"n basod la'ichr'z cil'v' le'shono, ve'oz nafg'm cabikol regel rabi'iyi shemerkabah shehao malchot b'ayt do'.

ben ha'irou' shel mishiah ben do'ah, ur' bi'ba' shil'ah (bar'asit mat' y) b'gimatria shel mishiah k'datia b'zohar (ha'a b'a u'b). shel mishiah gam cn sod yosef, basod v'ikha shel mishiah at'utzmot yosef (shemot yu'at). n'miza' shel mishiah he'ah b'k'l b'mishichim shel mishiah ben do'ah shel mishiah ben yosef, l'ken rezha shel mishiah b'k'l shel mishichim b'zmanu, v'irou' b'shi'abah shel mishiah az yihya merkabah shelma'ah, shehao b'gimatria aberha"m yizchak yek"b dor"z, v'bgilot gbara ha'tomah ha'merkabah temaa"ha, shehao ba"l zaf"n (shem shemot yd b) choshen d'din choshen d'din, shehia hakuka'ah ulia'ah dmot'ah cil"b r"u, shu'la'ah gam cn chashbon ba"l zaf"n basod la'ichr'z cil'v' le'shono (shem shemot ya'oz), ve'oz nafg'm cabikol regel rabi'iyi shemerkabah shehao malchot b'ayt do'ah.

.כג.

zeh unyin m'khirat yosef shra'ao ha'shetayim sh'utaid irbu'um le'umod mmuno, shehao he'ah basod merkab"ha temaa"ha shehia cil"b r"u, v'shemo shel irbu'iyim momchi'ah ulio, sh'ken irbu'um ulia'ah choshen merkab"ha temaa"ha cil"b r"u – z"sh ha'psuk v'irao otu merhok v'ytanclo otu le'hmito, r'yl shra'ao ma'ha shel utaid icza ma'ato shirbu'um icza mmuno, v'utah l'ko v'nohergo, r'yl u'cshio nohergo kodus shi'atzu mmuno – v'lofi shirbu'um icza man yosef, l'ken antioch'is shehao bgimatria yosef, shehia mel'z yu'in shehao gam cn bgimatria yosef, amr' catbu' ul k'ren sh'oir ain l'k'm chalak ba'alhei yisrael, sha'az v'ntu'or chata'ir bu'um shi'atzu man yosef sh'nkra'as hor shehbia k'ren le'olom, shehao sod "k'lipot" "rabi'iyut" "nuga", r'yt k'ren, basod v'lrush'ut al terimo k'ren –

ולכן חשמונאי תקנו הودו, לתקן קליפות נג"ה, בשגבורה מרכבה טמאה בעולם, נחסר כביכול רgel רבייעית שבמרכבה זויה עניין מכירת יוסף שראו השבטים שעתיד ירבעם לעמוד ממנו, שהוא היה בסוד מרכבה טמא"ה שהוא כל"ב ר"ע, ושמו של ירבעם מוכיח עליו, שכן ירבעם עולה כחוון מרכבה טמא"ה כל"ב ר"ע, לכן אמרו ז"ל במדרש (ב"ר פפ"ד י"ד) על פסוק (בראשית לו יט) הנה בעל החלומות, שאמרו זה עתיד להשיאנו לבעים, נשמה בו את הכלבים מדה בנגד מדה. וזה הפסוק (שם שם בראשית לו יח) ויראו אותו מרחוק ויתנצלו אותו להמיתו, ר"ל שראו מה שלעתיד יצא מאיו שירבעם יצא ממנו, ועתה לבו ונחרגו (בראשית לו ב), ר"ל עכשו נחרגו קודם שיצא ממנו. ולפי ירבעם יצא מן יוסף, לכן אנטויוס' שהוא בגימטריא יוסף, שהיה מלך יוון שהוא גם בן בגימטריא יוסף, אמר בתבו על קרן שור"ד אין לכם חלק באלהי ישראל (ב"ר פ"ב ד), שאז נתעורר חטא ירבעם שיצא מן יוסף שנקרא שור שהביא קרן לעולם, שהוא סוד "קליפות" רבייעית "נגה", ר"ת קרן, בסוד ולרשעים אל תרימו קרן (תהלים עה ה). וכך חשמונאי תקנו הודו, לתקן קליפות נג"ה (בנ"ל אופן ס"ז), בשגבורה מרכבה טמאה בעולם, נחסר כביכול רgel רבייעית שבמרכבה.

כד.

זה שאמר הכתוב: פרש רשות לרגלי, ר"ל רgel של פרש רשות, שהוא בגימטריא ד' פעמיים קליפה"ה שהיא המרכבה טמאה, ידיעות הטומאה שתים סמאל ונחיש, שהן ארבע כחות הטומאה, וכנגדן ד' גליות – וכן אמר דוד תוציאני"י
פרש"ת זו טמןנו לי, ל"י דיקיא

זה שאמור הכתוב (איכה א יג) פרש רשות לרגלי, ר"ל רgel של פרש רשות, שהוא בגימטריא ד' פעמיים קליפה"ה שהיא המרכבה טמאה,

(שבת ב' ע"א) ידיעות הטומאה שתים סמאל ונחש, שחן ארבע בחותם הטומאה, וכנגדן ד' גליות. וכן אמר דור (תהלים לא ד) תוציאאנ' מרשות זו טמןנו לי, ל"ז דייקא.

.כה.

ולפי שסוד הקליפה היא כלב ר"ע, لكن לעתיד יבא אליו
שעליה בחשבו כל"ב לתקן הכל"ב ר"ע, וכן משיח בן יוסף
יצא מירבעם שהוא אביו בן ירבעם, לתקן מה שקללו
מניה וביה אבא ליזל ביתו נרגא, וכן יונה בן אמיתי שהוא בן
אליהו שהוא בסוד כל"ב, הוא גם בן משיח בן יוסף, בא יב"א
ברנה, יב"א נוטרייקון יונה בין אמיתי, אביהו בין ירבעם,
נושא אלמוותיו לכפר על אליליים אלמיים של ירבעם, כדיitäתא
במדרש הרבה על פסוק והנה קמה אלמתה, ר"ל אמר עתידים
אתם לעשות אליליים אלמיים לפני עגליו של ירבעם, וכן
אתמר גביה וקרני ראם קרנוו בהם עמים ינוגח, שאז יתוקן
קליפות קרן – וכן משיח בן דוד יתקן כלב רע, כי דוד עמד
בחזות לילה לתקן משמורה שנייה לבבים צועקים

ולפי שסוד הקליפה היא כלב ר"ע, וכן לעתיד יבא אליו שעה
בחשבו כל"ב לתקן הכל"ב ר"ע, וכן משיח בן יוסף יצא מירבעם
שהוא אביו בן ירבעם, לתקן מה שקללו מניה וביה אבא ליזל ביתו
נרגא, וכן יונה בן אמיתי שהוא בסוד כל"ב, הוא גם בן
משיח בן יוסף, בא יב"א ברנה (שם תהילים קבו ז), יב"א נוטרייקון יונה
"בן" אמיתי, "אביו" בן ירבעם, נושא אלמוותיו לכפר על אליליים אלמיים
של ירבעם, כדיitäתא במדרש הרבה (כ"ר פפ"ד י) על פסוק (בראשית לו ז)
והנה קמה אלמתה, ר"ל אמר עתידים אתם לעשות אליליים אלמיים לפני
עגליו של ירבעם, וכך אתמר גביה (דברים לג ז) וקרני ראם קרנוו בהם
עמים ינוגח, שאז יתוקן קליפות קרן. וכן משיח בן דוד יתקן כלב רע, כי

דוד עמד בחצות לילה לתקן משמרה שנייה כלבים צועקים (ברכות ב' ע"א) (כנ"ל באופן קמ').

.כו.

וכשראו עבדי פרעה עניין זה שמשיח יבוא לבטל הבע"ל צפ"ז
כל"ב ר"ע ויהיה המרכבה שלמה, לבן אמרו ע"ד מת"י
יה"ה ז"ה לנ"ו, בגימטריא מרכבת"ה שלמ"ה, שהיא ד'
מחנו"ת שכינ"ה, לבן מת"י יה"ה ז"ה, בגימטריא ד'
מחנו"ת שכינ"ה, זה יהיה כשי בא משיח, ולבן ע"ד מת"י
יה"ה ז"ה, בגימטריא משיח ב"ז יוס"ף, זה לנ"ו למק"ש
בגימטריא יונ"ה ב"ז אמית"י

וכשראו עבדי פרעה עניין זה שמשיח יבא לבטל הבע"ל צפ"ז כל"ב
ר"ע ויהיה המרכבה שלמה, לבן אמרו ע"ד מת"י יה"ה ז"ה
לנ"ו (שמות י ז), בגימטריא מרכבת"ה שלמ"ה, שהוא ד' מתנו"ת שכינ"ה,
לבן מת"י יה"ה ז"ה, בגימטריא ד' מתנו"ת שכינ"ה, וזה יהיה כשי בא
משיח, ולבן ע"ד מת"י יה"ה ז"ה, בגימטריא משיח ב"ז יוס"ף, זה לנ"ו
למק"ש בגימטריא יונ"ה ב"ז אמית"י.

.כז.

ועל זה התפלל משה ואתחנן מורה על חנינה, שביקש משה
על משיח שנקרא חנינה, בעת הריא ביום שבת היה, כי סוד
שבת הוא סוד תרין מושיעים, מאן אינון מושיעים אליו
משיח בן דוד שהם עולמים בחושבן מושיעים, וכן נעלם מזו
שבת שהוא י"ז י"ת ו' עולה אליהו משיח ב"ז דוד',
וביקש משה בעת ההוא כתיב, מה שייהי בעת ההיא, הרי
לעתיד אתה החולות להראות את עבדך גאות מצרים, וגם
להראות את עבדך רומז על מטטרון עבד נאמן שהוא סוד
יוסף, ומה בסוד מטטרון ויקרא אלף זעירא, שהוא מטטרון

שר הפנים שעולה אלף חסר חד, אל משה שזכה משה
למטרון, ורמז משה שהוא סוד מישיח בן יוס"ף – ולבן ר'ית
של מינחים בין עמייאל, משה בגין עמרם

על זה התפלל משה ואתחן מורה על חנינה, שביקש משה על משה
שנקרא חנינה, בעת ההיא ביום שבת היה (זוהר ח"ב קנו"ע"א), כי
סוד שבת הוא סוד תרין מושיעים, מאן איןן מושיעים אליו משה בן
דוד שהם עולמים בחושבן מושיעים, וכן נעלם מן שבת שהוא י"ז ר'ית
עליה אליהו מישיח בן דוד, וביקש משה בעת ההוא כתיב, מה שיהיה
בעת ההייא, הרי לעתיד אתה החלות להראות את עברך גאות מצרים,
וגם להראות את עברך, רמזו על מטרון עבר נאמן שהוא סוד יוסף,
ומשה בסוד מטרון ויקרא (א) אלף ועירא, שהוא מטרון שר הפנים
שעליה אלף חסר חד, אל משה שזכה משה למטרון, ורמזו משה שהוא
סוד משה בן יוס"ף. ולבן ר'ית של "מנחם בן עמייאל", משה בן עמרם.

.כח.

וגם החלות להראות עברך שאני סוד מישיח בן דוד, כי משה
עליה שיל"ה, ולבן להראות בגימטריא מרכבה שלמה, שהיא
ארה"ם יצחק יעקב דוד – ז"ש את גדליך ידך החזקה
אשר מי אל בשמיים ובראץ, שהם כנגד אברהם יצחק יעקב,
אשר יעשה מעשיך וכגבורתיך הוא דוד – גם להראות
בגימטריא תרמ"ב, שהוא סוד מרכבה טמאה תישע מיאות
רכב בירzel, שניניקתם מן הכלב רע – ז"ש את גדליך
בגימטריא הכל"ב, שהוא את ידך החזקה

ונגמ' החלות להראות עברך שאני סוד משה בן דוד, כי משה עליה
שיל"ה (עיין זוהר ח"א כ"ה ע"ב), ולבן להראות בגימטריא מרכבה
שלמה, שהיא אברהם יצחק יעקב דוד. ז"ש את גדליך ידך החזקה
אשר מי אל בשמיים ובראץ, שהם כנגד אברהם יצחק יעקב, אשר יעשה
מעשיך וכגבורתיך הוא דוד. וגם להראות בגימטריא תרמ"ב, שהוא סוד

מרכבה טמאה תשע"מאות רכב ברזל (שופטים ד ג), שניניקתם מן הכלב רע, ו"ש את גדרך בגימטריא הכל"ב, שהוא את ירך החזקה.

.כט.

ואמר משה מאחר שאני העברתי המרכבה טמאה הכלב רע ביציאת מצרים, ואז הייתה המרכבה שלמה, لكن עברה נא, עבר עתה הד' גליות, עברה אותיות ארבעה, ויבא נ"א אליהו נביה, שהוא ר"ית נ"א, וגם נ"א עם הכלול עולה אליו, נשמו היה מעבור מנשمة נדב א'ביהו, כל זה מרומז במלת נ"א

ואמר משה מאחר שאני העברתי המרכבה טماء הכלב רע ביציאת מצרים, ואז הייתה המרכבה שלמה, لكن עברה נא, עבר עתה הד' גליות, עברה אותיות ארבעה, ויבא נ"א "אליהו" נביה, שהוא ר"ת נ"א. וגם נ"א עם הכלול עולה אליו, נשמו היה מעבור מנשمة נדב א'ביהו, כל זה מרומז במלת נ"א.

.ס.

ואראה את הארץ הוא סוד משיח בן דוד, ר"ל בשטמא אותיות הארץ כזה אלף ריש צדי, הנעלם שהיא ל"ף י"ש ד"י, עולה משיע"ח ב"ז דז"ד, בסוד ותהלתו מלאה אר"ץ, חסד ה' מלאה הארץ, ובבוד ה' מלא אר"ץ, ר"ל אימתי יהיה כבוד ה' מלאה, בשטמא אותיות אר"ץ, דהיינו בשיבא משיח שנרמז במילוי הארץ, שהוא סוד ג' קווין חס"ד דיז"ר רחמי"ם, והן הן ג' גווני קשת אשר עליהם אמר בתיקונים בשטראה קשת בגווני תצפה למשיח, שהוא סוד רזי לי רזי לי, שעולה משיח בן דוד – ההר הטוב הזה והלבנון, הוא משיח בן יוסף שנקרא מנה"ם בגימטריא לבנון, אשר עליהם אמר יעקב גור

אריה יהודה, גור אריה בגימטריא משיח בן דוד, מטרף ב'ני עליית ר'ית מנחם בין עמייאל, שהוא משיח בן יוסף
ואראה את הארץ הוא סוד משיח בן דוד, ר'ל כשתמלא אותיות הארץ כוה אלף ריש צדי, הנעלם שהוא ל"פ י"ש ד", עוללה משיח' ב"ן דוד, בסוד ותחלתו מלאה אר"ץ (חבקוק ג), חסרה ה' מלאה הארץ ב"ן דוד, וכבוד ה' מלא אר"ץ, ר'ל אימתי יהיה כבוד ה' מלאה, (תהלים לג ד), וביקו ר' המלאה אר"ץ, דהיינו כשבא משיח שנרמז במילוי הארץ, שהוא כשתמלא אותיות אר"ץ, קיון חס"ד דין רחמי"ם, והן הן ג' גונו קשת אשר עליהם אמר סוד ג' קיון חס"ד דין רחמי"ם, וכבוד ה' גנו קשת בוגוני התזה למשיח, שהוא בתיקונים (תיקו"ז יח לו ע"ב) בשורתה קשת בוגוני התזה למשיח, שהוא סוד רזי לי רזי לי (ישעה כד טז), שעוללה משיח בן דוד. ההר הטוב הזה והלבנון, הוא משיח בן יוסף שנקרא מנה"ם בגימטריא לבנון, אשר עליהם אמר יעקב גור אריה יהודה (בראשית מט ט), גור אריה בגימטריא משיח בן דוד, "טרף בני עליית ר'ת מנחם" בין עמייאל, שהוא משיח בן יוסף.

לא.

והшиб לו הקב"ה רב לך, ר"ל הערב רב שלך וקלקלת המרכבה, כי הערב רב שמטו שור שבמרכבה, ובזה הבאת המרכבה טמאה לעולם, لكن אל תוסף דבר אליו עוד בדבר זה, וענין גדול רמזו לו בסוד ואביו שמר את הדבר, רצה לומר שאחיו הוציאו עוד לשונא אותו מחלומותיו, על שרואו רבעם בן נבט שעטן ליצאת ממנה שימליך עליהם, אבל אביו שמר הדבר, רצה לומר אף שיצא ממנה ירבעם, מכל מקום ניצוץ קדושה בתוכו בסוד אשר נתן לי אלקים בזה

והшиб לו הקב"ה רב לך, ר"ל הערב רב שלך וקלקלת המרכבה, כי הערב רב שמטו שור שבמרכבה (שםו"ר פמ"ב ה), ובזה הבאת המרכבה טמאה לעולם, لكن אל תוסף דבר אליו עוד בדבר הזה, וענין גדול רמזו לו בסוד ואביו שמר את הדבר (בראשית לו יא), רצה לומר

שאחו הוסיף עוד לשנו אותה מחלומתו (בראשית לו ח), על שראוי ירבעם בן נבט שעתיד לצאת ממנו שימלוך עליהם, אבל אביו שמר הדבר, רצה לומר אף שיצא ממנו ירבעם, מכל מקום ניצוץ קדושה בתוכו בסוד אשר נתן לי אלקים בזה (שם בראשית מה ט) בנו".

לו.

זה סוד ואביו שמר את הדבר, ר"ל אותו דבר דעתיב יعن נמצוא בו דבר טוב, שהוא נאמר על אביה בן ירבעם שהוא משיח בן יוסף – והшиб הקב"ה אל תוסף, מרמז על יוסף, בדבר"ר מרמז על יعن נמצוא בו דבר טוב, זהה מרמז על ניצוץ קדוש שמרמז במלת אליהם בז"ה – צו את יהושע שהוא בא מנ يوسف, הוא יתקין חטא ירבעם בחיו – כי הוא ינחיל והוא יעבור בגימטריא רוח הטומאה"ה – אבל אתה עלה ראש הפסגה, ר"ל כשהתמות או תעבור המרכיבת טמאה, כי גודלים צדיקים במיתתן יותר מבחיהם, שאז נגמר על הר העברים, עבריים בגימטריא מרכיבה טמא"ה, שאז העביר בעל פעור שהוא החرون אף, ז"ש ונשב בגיא נוטרייקון בית גאים ייסח א'דני, ר"ל עبور שהסיח עבודה זהה, لكن נגמר מול פעור

זה סוד ואביו שמר את הדבר, ר"ל אותו דבר דעתיב (מלכים א' יד יט) יعن נמצוא בו דבר טוב, שהוא נאמר על אביה בן ירבעם שהוא משיח בן יוסף. והшиб הקב"ה אל תוסף, מרמז על יוסף, בדבר"ר מרמז על יعن נמצוא בו דבר טוב, זהה מרמז על ניצוץ קדוש שמרמז במלת אליהם בז"ה. צו את יהושע שהוא בא מן יוסף, הוא יתקין חטא ירבעם בחיו, כי הוא ינחיל והוא יעבור בגימטריא רוח הטומאה"ה, אבל אתה עלה ראש הפסגה, ר"ל כשהתמות או תעבור המרכיבת טماء, כי גודלים צדיקים במיתתן יותר מבחיהם (חולין ז' ע"ב) שאז נגמר על הר העברים, עבריים בגימטריא מרכיבה טמא"ה, שאז העביר בעל פעור שהוא החرون אף,

וז' ונשב בנו"א גוטרייקון "בית גאים" יוסח "אדני (משלי טו כה), ר"ל עברו שהפיסיה עבדה זורה, لكن נCKER מול פעור.

לג.

זו את יהושע, רמז לעתיד לבא יבא משיח בן אפרים מן יהושע, והגאולה תלולה בסוד טל חרמוני, שם אותיות יוד הא ואו שיש ביוסף שנקרא יהוסף, וכן יהושע יש לו גם כן ג' אותיות יהו – ובקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח, שיש לו גם כן ג' אותיות יהו, רק שנסתמה מ' של מרובה המשרה, שהוא אות של משיח – ועל זה אמר רב לך, שלעתיד לבא הגדולה יהיה שלך שתהיה ربנן של ישראל – ויתא ראשי עם, כשי בא משיח יבא משה ואהרן עמו.

זו את יהושע, רמז לעתיד לבא יבא משיח בן אפרים מן יהושע, והגאולה תלולה בסוד טל חרמוני (תהלים קלג ג) שם אותיות יוד הא ואו, שיש ביוסוף שנקרא יהוסף (שם תהילים פא ז), וכן יהושע יש לו גם כן ג' אותיות יהו. ובקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח (סנהדרין צ"ד ע"א), שיש לו גם כן ג' אותיות יהו, רק שנסתמה מ' של מרובה המשרה (ישעה ט ז), שהוא אות של משיח. ועל זה אמר רב לך, שלעתיד לבא הגדולה יהיה שלך שתהיה ربנן של ישראל, (וירא) [ויתא] ראשי עם דברים לג' (א), כשי בא משיח יבא משה ואהרן עמו.

לד.

ז"ש וחזקתו על משיח בן דוד, ואמצעתו על בן יוסף, כי הוא עבר על משיח בן יוסף, כי משיח בן יוסף יהיה מת ט"ל ימים, עד שיחיה אותו בטל אורות ג' אותיות יהו ראשי נמלא טל, אהיה בטל ישראל יפרח בשושנה, אז צדיק בתמר יפרח, וכן והוא עבר רמז על העברת משיח בן יוסף מן

העולם – ועל זה נאמר בטל חרמוני שיוורד על הררי ציון, שהוא יוסף, כי כל מה שאירע ליו"פ אירע לציון חושבן דעת בחושבן דעת, רמז על הטל אוROT שיוורד על מישח בן יוסף שמת, זה שאמר כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, והוא ינחיל את הארץ, רמז על מישח בן דוד שעולה הנעלם של ארץ, ועתה ישראל שמע אל החוקים, אז יבא דרך הימים אם בקולי תשמעון, שמע אל החוקים, אז יבא
משיח עתה בימינו אמן וכן יהיה רצון

ז"ש וחוקחו על מישח בן דוד, ואמצחו על בן יוסף, כי הוא יעבור על מישח בן יוסף, כי מישח בן יוסף יהיה מות טל' ימים, עד שיתיהו אותו בטל אוROT ג' אותיות יהו בראשי נמלא טל (שה"ש ה ב), אהיה בטל ישראל יפרח בשושנה (הושע יד ז), אז צדק כתמר יפרח (תהלים זד יט), וכן והוא יעבור רמז על העברת מישח בן יוסף מין (העללה והעולם). ועל זה נאמר בטל חרמוני שיוורד על הררי ציון, שהוא יוסף, כי כל מה שאירע ליו"פ אירע לציון חושבן דעת בחושבן דעת, רמז על הטל אוROT שיוורד על מישח בן יוסף שמת, זה שאמר כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם, והוא ינחיל את הארץ, רמז על מישח בן דוד שעולה הנעלם של ארץ כנ"ל, ועתה ישראל שמע אל החוקים (דברים ז א), על דרך (שם תהלים זה ז) הימים אם בקולי תשמעון (סנהדרין ז"ה ע"א), שמע אל החוקים, אז יבא משיח עתה בימינו אמן וכן יהיה רצון.

